

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 153

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

52. sējums
2009. gada 4. jūlijs

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
IV <i>Informācija</i>		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA		
Eiropas Kopienu tiesa		
2009/C 153/01	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 141, 20.6.2009.	1
Pirmās instances tiesa		
2009/C 153/02	Tiesneša, kas aizstāj priekšsēdētāju kā pagaidu noregulējuma tiesnesi, norīkošana	2
2009/C 153/03	Apelācijas palāta	2
2009/C 153/04	Kritēriji lietu sadalei pa palātām	2

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Eiropas Kopienu tiesa

2009/C 153/05	Lieta C-180/06: Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 14. maija spriedums (Oberlandesgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Renate Ilsinger/Martin Dreschers, Schlank & Schick GmbH administrators (Jurisdikcija civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija patērētāju noslēgtu līgumu jomā — Tāda patērētāja, kam nosūtīta maldīga reklāma, tiesības tiesas ceļā pieprasīt šķietami laimētu balvu — Vērtējums — Minētās regulas 15. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētās līgumtiesiskās prasījuma tiesības — Nosacījumi)	3
2009/C 153/06	Lieta C-494/06 P: Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika, Wam SpA (Apelācijas sūdzība — Valsts atbalsts — Uzņēmuma darbības uzsākšana noteiktās trešās valstīs — Aizdevumi ar pazeminātām procentu likmēm — Konkurences izkropļošana — Tirdzniecība ar trešām valstīm — Komisijas lēmums — Valsts atbalsta prettiesiskums — Pienākums norādīt pamatojumu)	4
2009/C 153/07	Lieta C-497/06 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums — CAS Succhi di Frutta SpA/Eiropas Kopienu Komisija (Apelācija — Ārpuslīgumiskā atbildība — Konkursa procedūra — Maksājums natūrā — Veismīgo konkursa dalībnieku norēķināšanās ar citiem augļiem, nevis paziņojumā par publisko iepirkumu paredzētajiem — Cēloņsakarība)	4
2009/C 153/08	Lieta C-518/06: Tiesas (virspalāta) 2009. gada 28. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšana — EKL 43. un 49. pants — Direktīva 92/49/EEK — Valsts tiesību akti, kuros apdrošināšanas uzņēmumiem ir noteikts pienākums slēgt līgumu — Brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums — Ceļu satiksmes negadījumos cietušo sociālā aizsardzība — Samērīgums — Apdrošināšanas uzņēmumu brīvība noteikt prēmiju likmes — Piederības dalībvalsts īstenotas uzraudzības princips)	4
2009/C 153/09	Lieta C-531/06: Tiesas (virspalāta) 2009. gada 19. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Kapitāla brīva aprīte — EKL 43. pants un EKL 56. pants — Veselības aizsardzība — Aptiekas — Tiesību normas, saskaņā ar kurām tikai farmaceiti var pārvaldīt aptieku — Pamatojums — Droša un kvalitatīva sabiedrības apgāde ar zālēm — Farmaceitu profesionālā neatkarība — Zāļu izplatīšanas uzņēmumi — Pašvaldību aptiekas)	5

2009/C 153/10	apvienotās lietas C-171/07 un C-172/07: Tiesas (virspalāta) 2009. gada 19. maija spriedums (Verwaltungsgericht des Saarlandes (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Fritz Trennheuser, Deutscher Apothekerverband eV (C-171/07), Helga Neumann-Seiwert (C-172/07)/Saarland, Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales (Brīvība veikt uzņēmējdarbību — EKL 43. pants — Veselības aizsardzība — Aptiekas — Tiesību normas, saskaņā ar kurām tikai farmaceiti var pārvaldīt aptieku — Pamatojums — Droša un kvalitatīva sabiedrības apgāde ar zālēm — Farmaceitu profesionālā neatkarība)	5
2009/C 153/11	Lieta C-393/07 un C-9/08: Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums — Itālijas Republika/Eiropas Parlaments (Prasība atcelt tiesību aktu — Eiropas Parlamenta 2007. gada 24. maija lēmums par Beniamino Donnici pilnvaru pārbaudi — Eiropas Parlamenta deputāts — Parlamenta locekļa pilnvaru pārbaude — Deputāta apstiprināšana kandidātu atteikšanās rezultātā — 1976. gada akta 6. un 12. pants)	6
2009/C 153/12	Lieta C-398/07 P: Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 7. maija spriedums — Waterford Wedgwood plc/Assembled Investments (Proprietary) Ltd, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (Apelācija — Kopienas preču zīme — Grafiska preču zīme “WATERFORD STELLENBOSCH” — Kopienas vārdiskas preču zīmes “WATERFORD” īpašnieka iebildumi — Apelāciju padomes atteikums veikt reģistrāciju)	6
2009/C 153/13	Lieta C-420/07: Tiesas (virspalāta) 2009. gada 28. aprīļa spriedums (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Meletis Apostolides/David Charles Orams, Linda Elizabeth Orams (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Protokols Nr. 10 par Kipru — Acquis communautaire piemērošanas apturēšanas apvidos, kurus Kipras valdība pilnībā nekontrolē — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija un spriedumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās — Kipras tiesas, kas atrodas minētās valdības pilnīgas kontroles apvidū, nolēmums par nekustamu īpašumu, kas neatrodas šajā zonā — Minētās regulas 22. panta 1. punkts, 34. panta 1. un 2. punkts, 35. panta 1. punkts un 38. panta 1. punkts)	7
2009/C 153/14	Lieta C-504/07: Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 7. maija spriedums (Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop), J. Espírito Santo & Irmãos Lda, Sequeiro, Lucas, Venturas & Ca Lda, Barraqueiro Transportes SA, Rodoviária de Lisboa/Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris), Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP) (Regula (EEK) Nr. 1191/69 — Pienākums sniegt sabiedriskos pakalpojumus — Kompensāciju piešķiršana — Pasažieru pilsētas transporta joma)	7
2009/C 153/15	Lieta C-516/07: Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 7. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2000/60/EK — Sistēma Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā — Kompetento iestāžu norīkošana hidrogrāfiskajiem apgabaliem)	8
2009/C 153/16	Lieta C-530/07: Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 7. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 92/271/EEK — Piesārņojums un kaitīgas sekas — Komunālo notekūdeņu attīrīšana — 3. un 4. pants)	8

2009/C 153/17	Lieta C-531/07: Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft/LIBRO Handelsgesellschaft mbH (Preču brīva aprīte — Valsts tiesiskais regulējums par importēto grāmatu cenu — Pasākumi ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību — Pamatojums)	9
2009/C 153/18	Lieta C-538/07: Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 19. maija spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Assitur Srl/Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano (Direktīva 92/50/EEK — 29. panta pirmā daļa — Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Valsts tiesiskais regulējums, kas neļauj vienā un tajā pašā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā kā konkurentēm piedalīties sabiedrībām, kuru starpā ir kontroles vai būtiskas ietekmes attiecības)	9
2009/C 153/19	Lieta C-553/07: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 7. maija spriedums (Raad van State (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — College van burgemeester en wethouders van Rotterdam/M.E.E. Rijkeboer (Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi — Direktīva 95/46/EK — Privātās dzīves aizsardzība — Datu dzēšana — Tiesības iepazīties ar datiem un informāciju par datu saņēmējiem — Termins tiesību iepazīties ar datiem izmantošanai)	10
2009/C 153/20	Lieta C-27/08: Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums (Bundesverwaltungsgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — BIOS Naturprodukte GmbH/Saarland (Direktīva 2001/83/EK — 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts — “Zāļu, kas ir tādas pēc to funkcijām” jēdziens — Lietošanas deva — Lietošana atbilstoši norādījumiem — Veselības apdraudējums — Spēja atjaunot, uzlabot vai pārveidot cilvēka fizioloģiskās funkcijas)	10
2009/C 153/21	Lieta C-34/08: Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 14. maija spriedums (Tribunale ordinario di Padova (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Azienda Agricola Disarò Antonio/Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl (Lauksaimniecība — Tirgu kopīgā organizācija — Piena kvotas — Maksājums — Regulas (EK) Nr. 1788/2003 spēkā esamība — Kopējās lauksaimniecības politikas mērķi — Nediskriminācijas un samērīguma principi — Valsts references daudzuma noteikšana — Kritēriji — Dalībvalsts, kurā pastāv deficīts, kritērija atbilstība)	11
2009/C 153/22	Lieta C-75/08: Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — The Queen, Christopher Mellor/Secretary of State for Communities and Local Government (Direktīva 85/337/EEK — Projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Pienākums publiskot lēmuma neveikt projekta novērtējumu pamatojumu)	11
2009/C 153/23	Lieta C-132/08: Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums (Fővárosi Bíróság (Ungārijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt./Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa (Preču brīva aprīte — Radioiekārtas un telekomunikāciju termināla iekārtas — Atbilstības savstarpēja atzīšana — Citā dalībvalstī reģistrēta ražotāja izdotas atbilstības deklarācijas neatzīšana)	12
2009/C 153/24	Lieta C-150/08: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 7. maija spriedums (Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Siebrand BV/Staatssecretaris van Financiën (Kombinētā nomenklatūra — Tarifu pozīcijas 2206 un 2208 — Raudzēts dzēriens, kas satur destilētu alkoholu — Dzēriens, kas iegūts no augļiem vai dabiska produkta — Vielu pievienošana — Sekas — Sākotnējā dzēriena garšas, smaržas un izskata zaudēšana)	13

2009/C 153/25	Lieta C-161/08: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 14. maija spriedums (Hof van beroep te Antwerpen (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely BV/Belgische Staat (Preču brīva aprīte — Kopienas tranzīts — Pārvadājumi, kas veikti, izmantojot TIR karneti — Nodarījumi vai pārkāpumi — Paziņošanas termiņš — Termiņš pierādījumu par nodarījuma vai pārkāpuma izdarīšanas vietu iesniegšanai)	13
2009/C 153/26	Lieta C-253/08: Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 19. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2006/22/EK — Tiesību aktu tuvināšana — Sociālās jomas tiesību akti attiecībā uz darbībām autotransporta jomā — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	14
2009/C 153/27	Lieta C-256/08: Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/83/EK — Obligātie standarti, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam nepieciešama starptautiska aizsardzība — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	14
2009/C 153/28	Lieta C-266/08: Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 14. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/81/EK — Trešo valstu pilsoņu, kuri ir cilvēku tirdzniecības upuri vai bijuši iesaistīti darbībās, kas veicina nelegālo imigrāciju, un kuri sadarbojas ar kompetentajām iestādēm, uzturēšanās tiesības — Pilnīgas transponēšanas neesamība — Transponēšanas pasākumu nepaziņošana)	15
2009/C 153/29	Lieta C-313/08: Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 19. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/58/EK — Sabiedrību tiesības — Dokumenti un ziņas, kas ir jānodod atklātībā — Vēstules un pasūtījumu veidlapas — Sankcijas — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	15
2009/C 153/30	Lieta C-322/08: Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 14. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Zviedrijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/83/EK — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	16
2009/C 153/31	Lieta C-368/08: Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 19. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/35/EK — Videi nodarītā kaitējuma atlīdzināšana — Princips "piesārņotājs maksā")	16
2009/C 153/32	Lieta C 390/08: Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 14. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste (Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Lēmums Nr. 280/2004/EK — Kioto protokola īstenošana — Valsts pasākumi siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju ierobežošanai un/vai samazināšanai — Pieprasītās informācijas nesniegšana)	16
2009/C 153/33	Lieta C-443/08: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 7. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 1999/13/EK — Gaistošu organisko savienojumu emisijas ierobežošana — Jēdzienu "maza iekārta" un "būtiskas pārmaiņas" netransponēšana) ...	17
2009/C 153/34	Lieta C-532/08: Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 19. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Īrija (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/60/EK — Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un terorisma finansēšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	17

2009/C 153/35	Lieta C-128/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Conseil d'État (Beļģija) 2009. gada 6. aprīļa rīkojumu — Antoine Boxus, Willy Roua/Région wallonne	18
2009/C 153/36	Lieta C-129/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Conseil d'État (Beļģija) 2009. gada 6. aprīļa rīkojumu — Guido Durllet, Angela Verweij, Chretien Bruninx, Hans Hoff, Michel Raeds/Région wallonne	18
2009/C 153/37	Lieta C-130/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Conseil d'État (Beļģija) 2009. gada 6. aprīļa rīkojumu — Paul Fastrez, Henriette Fastrez/Région wallonne	19
2009/C 153/38	Lieta C-131/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Conseil d'État (Beļģija) 2009. gada 6. aprīļa rīkojumu — Philippe Daras/Région wallonne	20
2009/C 153/39	Lieta C-132/09: Prasība, kas celta 2009. gada 6. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Beļģijas Karaliste	21
2009/C 153/40	Lieta C-133/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Fővárosi Bíróság (Ungārija) 2009. gada 8. aprīļa rīkojumu — József Uzonyi/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	21
2009/C 153/41	Lieta C-134/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Conseil d'État (Beļģija) 2009. gada 10. aprīļa rīkojumu — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Bernard Page/Région wallonne	22
2009/C 153/42	Lieta C-135/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Conseil d'État (Beļģija) 2009. gada 9. aprīļa rīkojumu — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Léon L'Hoir, Nadine Dartois/Région wallonne	23
2009/C 153/43	Lieta C-138/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale Ordinario di Palermo (Itālija) 2009. gada 15. aprīļa rīkojumu — Todaro Nunziatina & C. snc/Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale	23
2009/C 153/44	Lieta C-140/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale di Genova (Itālija) 2009. gada 17. aprīļa rīkojumu — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA — Curatore dott. Alberto Fontana/Presidenza del Consiglio dei Ministri	24
2009/C 153/45	Lieta C-142/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Beļģija) 2009. gada 22. aprīļa rīkojumu — kriminālprocess pret V.W. Lahousse un Lavichy BVBA	25
2009/C 153/46	Lieta C-143/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Fővárosi Bíróság (Ungārija) 2009. gada 23. aprīļa rīkojumu — Pannon GSM Távközlési Rt./Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke	25
2009/C 153/47	Lieta C-144/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberster Gerichtshof (Austrija) 2009. gada 24. aprīļa rīkojumu — Hotel Alpenhof GesmbH/Oliver Heller	26
2009/C 153/48	Lieta C-145/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Vācija) 2009. gada 24. aprīļa rīkojumu — Land Baden-Württemberg/Panagiotis Tsakouridis	26

<u>Paziņojums Nr.</u>	<i>Saturs (turpinājums)</i>	<i>Lappuse</i>
2009/C 153/49	Lieta C-146/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesgerichtshof (Vācija) 2009. gada 24. aprīļa rīkojumu — Prof. Dr. Claus Scholl/Stadtwerke Aachen AG	26
2009/C 153/50	Lieta C-147/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberlandesgericht Wien (Austrija) 2009. gada 24. aprīļa rīkojumu — Ronald Seunig/Maria Hölzel	27
2009/C 153/51	Lieta C-150/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2009. gada 11. februāra spriedumu lietā T-25/07 Iride SpA, Iride Energia SpA/Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 27. aprīlī iesniegušas Iride SpA un Iride Energia SpA	27
2009/C 153/52	Lieta C-154/09: Prasība, kas celta 2009. gada 4. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika	28
2009/C 153/53	Lieta C-160/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar SYMVOULIO TIS EPIKRATEIAS (Grieķija) 2009. gada 8. maija rīkojumu — pilnsabiedrība “Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E.”/Ekonomikas ministrija	28
2009/C 153/54	Lieta C-161/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Simvoulío tis Epikrateias (Grieķija) 2009. gada 8. maija rīkojumu — K. Fragkopoulos kai SIA O.E./Nomarchiaki Aftodioikisi Korinthias	29
2009/C 153/55	Lieta C-162/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Court of Appeal (Anglija un Velsa) (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) 2009. gada 8. maija rīkojums — Secretary of State for Work and Pensions/Taous Lassal	29
2009/C 153/56	Lieta C-169/09: Prasība, kas celta 2009. gada 13. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika	29
2009/C 153/57	Lieta C-170/09: Prasība, kas celta 2009. gada 13. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika	30
2009/C 153/58	Lieta C-171/09: Prasība, kas celta 2009. gada 13. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika	30
2009/C 153/59	Lieta C-175/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Court of Appeal (Apvienotā Karaliste) 2009. gada 14. maija rīkojumu — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs/Axa UK plc	30

Pirmās instances tiesa

2009/C 153/60	Lieta T-116/04: Pirmās instances tiesas 2009. gada 6. maija spriedums — Wieland-Werke/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Rūpniecisko vara cauruļu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Cenu noteikšana un tirgu sadale — Naudas sodi — Soda tiesiskuma princips — Attiecīgā tirgus apmērs — Preventīva ietekme — Pārkāpuma ilgums — Sadarbība)	32
---------------	---	----

2009/C 153/61	Lieta T-122/04: Pirmās instances tiesas 2009. gada 6. maija spriedums — Outokumpu un Luvata/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Rūpniecisko vara cauruļu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Cenu noteikšana un tirgu sadale — Naudas sodi — Attiecīgā tirgus apmērs — Atbildību pastipriņoši apstākļi — Recidīvs) 32	32
2009/C 153/62	Lieta T-127/04: Pirmās instances tiesas 2009. gada 6. maija spriedums — KME Germany u.c./Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Rūpniecisko vara cauruļu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Cenu noteikšana un tirgu sadale — Naudas sodi — Konkrētā ietekme uz tirgu — Attiecīgā tirgus apmērs — Pārkāpuma ilgums — Atbildību mīkstinājoši apstākļi — Sadarbība) 33	33
2009/C 153/63	Lieta T-151/05: Pirmās instances tiesas 2009. gada 7. maija spriedums — NVV u.c./Komisija (Konkurence — Koncentrācija — Nokaušanai domātu dzīvu cūku un sivēnmāšu iegādes tirgus — Lēmums, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu — Attiecīgā ģeogrāfiskā tirgus definīcija — Pienākums ievērot pienācīgu rūpību — Pienākums norādīt pamatojumu) 33	33
2009/C 153/64	Lieta T-414/05: Pirmās instances tiesas 2009. gada 7. maija spriedums — NHL Enterprises/ITSB — Glory & Pompea (“LA KINGS”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “LA KINGS” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “KING” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 34	34
2009/C 153/65	Lieta T-165/06: Pirmās instances tiesas 2009. gada 14. maija rīkojums — Fiorucci/ITSB — Edwin (“ELIO FIORUCCI”) (Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas un atcelšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “ELIO FIORUCCI” — Plaši pazīstamas personas vārda kā preču zīmes reģistrācija — Regulas (EK) Nr. 40/94 52. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 50. panta 1. punkta c) apakšpunkts) 34	34
2009/C 153/66	apvienotās lietas T-211/06, T-213/06, T-245/06, T-155/07 un T-178/07: Pirmās instances tiesas 2009. gada 19. maija spriedums — Euro-Information/ITSB (“CYBERCREDIT”, “CYBERGESTION”, “CYBERGUICHET”, “CYBERBOURSE” un “CYBERHOME”) (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdisku preču zīmju “CYBERCREDIT”, “CYBERGESTION”, “CYBERGUICHET”, “CYBERBOURSE” un “CYBERHOME” reģistrācijas pieteikumi — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūtas atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 3. punkts) 35	35
2009/C 153/67	Lieta T-277/06: Pirmās instances tiesas 2009. gada 7. maija rīkojums — Omnicare/ITSB Astellas Pharma (“OMNICARE”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “OMNICARE” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka grafiska preču zīme “OMNICARE” — Lūguma par restitutio in integrum noraidīšana) 35	35
2009/C 153/68	Lieta T-89/07: Pirmās instances tiesas 2009. gada 20. maija spriedums — VIP Car Solutions/Parlaments (Pakalpojumu publiskais iepirkums — Kopienas uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Eiropas Parlamenta locekļu pārvadāšanu ar automašīnu un autobusu un šoferi Strasbūras sesiju laikā — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Atteikums paziņot cenu, ko piedāvājis izvēlētais pretendents — Prasība par zaudējumu atlīdzību) 36	36

2009/C 153/69	Lieta T-185/07: Pirmās instances tiesas 2009. gada 7. maija spriedums — Klein Trademark Trust/ITSB — Zafra Marroquinos (“CK CREACIONES KENNYA”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “CK CREACIONES KENNYA” reģistrācijas pieteikums — Kopienas agrāka grafiska preču zīme “CK Calvin Klein” un valsts agrākas grafiskas preču zīmes “CK” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas neesamība — Apzīmējumu līdzības neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 36	36
2009/C 153/70	apvienotās lietas T-405/07 un T-406/07: Pirmās instances tiesas 2009. gada 20. maija spriedums — CFCMCEE/ITSB (P@YWEB CARD un PAYWEB CARD) (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdisku preču zīmju “P@YWEB/email CARD” un “PAYWEB CARD” reģistrācijas pieteikumi — Absolūts atteikuma pamatojums — Daļēja atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 37	37
2009/C 153/71	Lieta T-410/07: Pirmās instances tiesas 2009. gada 12. maija spriedums — Jurado Hermanos/ITSB (JURADO) (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiska preču zīme “JURADO” — Preču zīmes īpašnieka pagarināšanas pieprasījuma neesamība — Preču zīmes izslēgšana no reģistra pēc reģistrācijas izbeigšanās — Lūgums par restitutio in integrum, ko iesniedzis ekskluzīvais licenciat) 37	37
2009/C 153/72	Lieta T-136/08: Pirmās instances tiesas 2009. gada 13. maija spriedums — Aurelia Finance/ITSB (“AURELIA”) (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiska preču zīme “AURELIA” — Pagarinājuma nodevas nesamaksa — Preču zīmes izslēgšana no reģistra pēc reģistrācijas izbeigšanās — Lūgums par restitutio in integrum) 38	38
2009/C 153/73	Lieta T-183/08: Pirmās instances tiesas 2009. gada 13. maija spriedums — Schuhpark Fascies/ITSB — Leder & Schuh (“jello SCHUHPARK”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas un vārdiskas preču zīmes “jello SCHUHPARK” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka vārdiska preču zīme “Schuhpark” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Agrākas preču zīmes izmantošanas pierādījums — Regulas (EK) Nr. 40/94 43. panta 2. punkts) 38	38
2009/C 153/74	Lieta T-58/06: Pirmās instances tiesas 2009. gada 29. aprīļa rīkojums — HALTE/Komisija (Valsts atbalsts — Sūdzība — Prasība sakarā ar bezdarbību — Kopienas nostājas formulēšana, kas izbeidz bezdarbību — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 38	38
2009/C 153/75	Lieta T-282/07: Pirmās instances tiesas 2009. gada 28. aprīļa rīkojums — Tailor/ITSB (kreisās kabatas attēls) (Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas attēlo kreiso kabatu, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība) 39	39
2009/C 153/76	Lieta T-283/07: Pirmās instances tiesas 2009. gada 28. aprīļa rīkojums — Tailor/ITSB (labās kabatas attēls) (Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas attēlo labo kabatu, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība) 39	39
2009/C 153/77	Lieta T-45/09: Prasība, kas celta 2009. gada 30. janvārī — Al Barakaat International Foundation/Eiropas Kopienų Komisija 39	39
2009/C 153/78	Lieta T-130/09: Prasība, kas celta 2009. gada 2. aprīlī — Eliza/ITSB — Went Computing Consultancy Group (“eliza”) 40	40

IV

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

EIROPAS KOPIENU TIESA

(2009/C 153/01)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 141, 20.6.2009.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 129, 6.6.2009.

OV C 113, 16.5.2009.

OV C 102, 1.5.2009.

OV C 90, 18.4.2009.

OV C 82, 4.4.2009.

OV C 69, 21.3.2009.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Tiesneša, kas aizstāj priekšsēdētāju kā pagaidu noregulējuma tiesnesi, norīkošana

(2009/C 153/02)

2009. gada 16. jūnijā Pirmās instances tiesa atbilstoši Reglamenta 106. pantam nolēma norīkot tiesnesi S. Papasavu [S. Papasavvas], lai viņš aizstātu Pirmās instances tiesas priekšsēdētāju pagaidu noregulējuma tiesneša statusā viņa prombūtnes vai nespējas pildīt pienākumus laikā no 2009. gada 1. jūlija līdz 2010. gada 30. jūnijam.

Apelācijas palāta

(2009/C 153/03)

2009. gada 16. jūnijā Pirmās instances tiesa nolēma, ka laikā no 2009. gada 1. oktobra līdz 2010. gada 31. augusta apelācijas palātu veido Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs un divi palātu priekšsēdētāji atbilstoši rotācijas kārtībai.

Tiesneši, kas lietu izskata kopā ar apelācijas palātas priekšsēdētāju, lai veidotu palātu paplašinātā piecu tiesnešu sastāvā, ir trīs tiesneši no sākotnējā sastāva un – atbilstoši rotācijas kārtībai – divi palātu priekšsēdētāji.

Kritēriji lietu sadalei pa palātām

(2009/C 153/04)

2009. gada 16. jūnijā Pirmās instances tiesa noteica šādus kritērijus lietu nodošanai palātām laikā no 2009. gada 1. oktobra līdz 2010. gada 31. augustam saskaņā ar Reglamenta 12. pantu:

1. Apelācijas sūdzības, kas iesniegtas par Civildienesta tiesas nolēmumiem, pēc prasības pieteikuma iesniegšanas tiek nodotas apelācijas palātai, saglabājot iespēju vēlāk piemērot Reglamenta 14. un 51. pantu.
2. Lietas, kas nav minētas 1. punktā, pēc prasības pieteikuma iesniegšanas tiek nodotas palātām, kurās ir trīs tiesneši, saglabājot iespēju vēlāk piemērot Reglamenta 14. un 51. pantu.

Lietas, kas paredzētas šajā punktā, tiek sadalītas pa palātām atbilstoši trim dažādām rotācijas kārtībām, kas izstrādātas atkarībā no lietu reģistrācijas kārtības kancelejā:

- lietas, kas attiecas uz uzņēmumiem piemērojamo konkurences normu īstenošanu, uz normām par valstu piešķirto atbalstu un uz normām par tirdzniecības aizsardzības pasākumiem;
- lietas, kas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesībām, kā paredzēts Reglamenta 130. panta 1. punktā;
- visas pārējās lietas.

Atbilstoši minētajai rotācijas kārtībai divas palātas, kurās ir četri tiesneši un kuras lietas izskata trīs tiesnešu sastāvā, tiks ņemtas vērā divreiz katrā trešajā rotācijas aplī.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs no šīs rotācijas kārtības var atkāpties, ievērojot dažu lietu savstarpējo saistību vai nodrošinot darba slodzes līdzsvarotu sadali.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EIROPAS KOPIENU TIESA

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 14. maija spriedums (Oberlandesgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Renate Ilsinger/Martin Dreschers, Schlank & Schick GmbH administrators

(lieta C-180/06) ⁽¹⁾

(Jurisdikcija civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija patērētāju noslēgtu līgumu jomā — Tāda patērētāja, kam nosūtīta maldīga reklāma, tiesības tiesas ceļā pieprasīt šķietami laimētu balvu — Vērtējums — Minētās regulas 15. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētās līgumtiesiskās prasījuma tiesības — Nosacījumi)

(2009/C 153/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Wien

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Renate Ilsinger

Atbildētājs: Martin Dreschers, Schlank & Schick GmbH administrators

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberlandesgericht Wien — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta interpretēšana — Valsts tiesību akti, kuros paredzētas tiesības uz balvu, kuru iespējami laimējis maldīgas reklāmas adresāts, patērētāju aizsardzības jomā

Rezolutīvā daļa:

tādā situācijā kā pamata prāvā, kurā prasītājs, piemērojot tās dalībvalsts tiesību aktus, kuras teritorijā atrodas viņa domicils, un tās tiesas

piekritības teritorijā, kur atrodas domicils, lūdz piespriest sabiedrībai, kas veic tirdzniecību pa pastu un kas atrodas citā dalībvalstī, piešķirt balvu, ko viņš it kā ir laimējis, un

— ja šī sabiedrība, vēloties mudināt šo patērētāju noslēgt līgumu, viņam, norādot viņa vārdu, ir nosūtījusi vēstuli, kas viņam var radīt iespaidu, ka viņam varētu tikt piešķirta balva, ja viņš to pieprasītu, nosūtot atpakaļ minētajai vēstulei pievienotu "balvas pieprasījuma sertifikātu",

— bet šīs balvas piešķiršana nav atkarīga no šīs sabiedrības pārdošanai piedāvāto preču pasūtījuma vai izmēģinājuma pasūtījuma,

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās minētie jurisdikcijas noteikumi ir jāinterpretē šādi:

— uz šādu patērētāju celtu prasību tiesā attiecas minētās regulas 15. panta 1. punkta c) apakšpunkts ar nosacījumu, ka profesionālais pārdevējs ir juridiski uzņēmies patērētājam izmaksāt šo balvu;

ja šis nosacījums nav izpildīts, šādai prasībai minētā Regulas Nr. 44/2001 tiesību norma ir piemērojama tikai tad, ja patērētājs faktiski ir izdarījis pasūtījumu pie šī profesionālā pārdevēja.

(1) OV C 165, 15.07.2006.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika, Wam SpA

(lieta C-494/06 P) ⁽¹⁾

(Apelācijas sūdzība — Valsts atbalsts — Uzņēmuma darbības uzsākšana noteiktās trešās valstīs — Aizdevumi ar pazeminātām procentu likmēm — Konkurences izkropļošana — Tirdzniecība ar trešām valstīm — Komisijas lēmums — Valsts atbalsta prettiesiskums — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2009/C 153/06)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. di Buči [V. Di Bucci] un E. Rigini [E. Righini])

Pretējā puse procesā: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Bragulja [I. M. Braguglia], pārstāvis, un P. Džentili [P. Gentili], avvocato dello Stato), Wam SpA (pārstāvis — E. Džiljāni [E. Giliani], avvocato)

Priekšmets

Apelācija pret Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 6. septembra spriedumu lietā Itālijas Republika un Wam/Eiropas Kopienu Komisija (T-304/04 un T-316/04), ar kuru Pirmās instances tiesa atcēla Komisijas 2004. gada 19. maija Lēmumu 2006/177/EK attiecībā uz valsts atbalstu C 4/2003 (bijušais NN 102/2002), ko Itālija sniedza Wam SpA (OV 2006, L 63, 11. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

⁽¹⁾ OV C 20, 27.01.2007.

Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums — CAS Succhi di Frutta SpA/Eiropas Kopienu Komisija

(lieta C-497/06 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Ārpuslīgumiskā atbildība — Konkursa procedūra — Maksājums natūrā — Veiksmīgo konkursa dalībnieku norēķināšanās ar citiem augļiem, nevis paziņojumā par publisko iepirkumu paredzētajiem — Cēloņsakarība)

(2009/C 153/07)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: CAS Succhi di Frutta SpA (pārstāvji — F. Sciaudone, R. Sciaudone un D. Fioretti, advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — C. Cattabriga, pārstāvis, A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 13. septembra spriedumu lietā T-226/01 CAS Succhi di Frutta SpA/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasītājas prasību atlīdzināt zaudējumus, kas tai radušies Komisijas 1996. gada 22. jūlija Lēmuma C (96)1916 un 1996. gada 6. septembra Lēmuma C (96) 2208 rezultātā, kas tika pieņemti Komisijas 1996. gada 7. februāra Regulas (EK) Nr. 228/96 par Armēnijas un Azerbaidžānas iedzīvotājiem paredzētu augļu sulas un augļu ievārijumu piegādi (OV L 30, 18. lpp.) ietvaros

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) CAS Succhi di Frutta SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 42, 24.02.2007.

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 28. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika

(lieta C-518/06) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšana — EKL 43. un 49. pants — Direktīva 92/49/EEK — Valsts tiesību akti, kuros apdrošināšanas uzņēmumiem ir noteikts pienākums slēgt līgumu — Brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums — Ceļu satiksmes negadījumos cietušo sociālā aizsardzība — Samērīgums — Apdrošināšanas uzņēmumu brīvība noteikt prēmiju likmes — Piederības dalībvalsts īstenotas uzraudzības princips)

(2009/C 153/08)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — E. Traversa [E. Traversa] un N. Jerela [N. Yerrrell])

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvis — M. Fjorilli [M. Fiorilli])

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Somijas Republika (pārstāvis — J. Himmanena [J. Himmanen])

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 43. un 49. panta pārkāpums — Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, ar kuru groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 88/357/EEK (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva) (OV L 228, 1. lpp.), 6.,

9., 29. un 39. panta pārkāpums — Apdrošināšanas prēmiju aprēķināšana — Pienākumi, kas noteikti apdrošinātājiem, kuru juridiskā adrese atrodas citā dalībvalstī

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Kopienu Komisija, Itālijas Republika un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 42, 24.02.2007.

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 19. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika

(lieta C-531/06) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Kapitāla brīva aprīte — EKL 43. pants un EKL 56. pants — Veselības aizsardzība — Aptiekas — Tiesību normas, saskaņā ar kurām tikai farmaceiti var pārvaldīt aptieku — Pamatojums — Droša un kvalitatīva sabiedrības apgāde ar zālēm — Farmaceitu profesionālā neatkarība — Zāļu izplatīšanas uzņēmumi — Pašvaldību aptiekas)

(2009/C 153/09)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — E. Traversa [E. Traversa] un H. Krēmers [H. Krämer], Dž. Džiakomini [G. Giacomini] un E. Boljone [E. Boglione], avvocati)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Bragulja [I. M. Bragaglia], pārstāvis, Dž. Fjengo [G. Fiengo], avvocato dello Stato)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Grieķijas Republika (pārstāve — E. Skandalu [E. Skandalou]), Spānijas Karaliste (pārstāvji — H. Rodrigess Karkamo [J. Rodríguez Cárcomo] un F. Diess Moreno [F. Díez Moreno]), Francijas Republika (pārstāvji — Ž. de Bergess [G. de Bergues] un B. Mesmers [B. Messmer]), Latvijas Republika (pārstāves — E. Balode-Buraka un L. Ostrovska), Austrijas Republika (pārstāvji — K. Pezendorfer [C. Pesendorfer] un T. Krels [T. Kröll])

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 43. panta un 56. panta pārkāpums — Tiesību noteikumi, kas reglamentē aptieku īpašumtiesības

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Kopienu Komisija, Itālijas Republika, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Latvijas Republika un

Austrijas Republika kā personas, kas iestājušās lietā, sedz pašas savus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 42, 24.02.2007.

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 19. maija spriedums (Verwaltungsgericht des Saarlandes (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Fritz Trennheuser, Deutscher Apothekerverband eV (C-171/07), Helga Neumann-Seiwert (C-172/07)/Saarland, Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales

(apvienotās lietas C-171/07 un C-172/07) (¹)

(Brīvība veikt uzņēmējdarbību — EKL 43. pants — Veselības aizsardzība — Aptiekas — Tiesību normas, saskaņā ar kurām tikai farmaceiti var pārvaldīt aptieku — Pamatojums — Droša un kvalitatīva sabiedrības apgāde ar zālēm — Farmaceitu profesionālā neatkarība)

(2009/C 153/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht des Saarlandes

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītāji: Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Fritz Trennheuser, Deutscher Apothekerverband eV (C-171/07), Helga Neumann-Seiwert (C-172/07)

Atbildētāji: Saarland, Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales

Piedaloties: DocMorris NV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Verwaltungsgericht des Saarlandes — EKL 10., 43. un 48. panta interpretācija — Valsts tiesiskajā regulējumā paredzēta atļauja aptieku vadīt tikai aptiekāram personīgi — Valsts iestāžu izsniegta atļauja juridiskai personai ņemot vērā Kopienu tiesību tiešo iedarbību — Nosaņēmumi valsts tiesību nepiemērošanai

Rezolutīvā daļa:

EKL 43. un 48. pants pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds tiek aplūkots pamata lietā un kas personām, kurām nav farmaceita statusa, liedz būt aptieku īpašniecēm un pārvaldīt aptiekas.

(¹) OV C 140, 23.06.2007.

Tiesas (ceturta palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums — Itālijas Republika/Eiropas Parlaments

(lieta C-393/07 un C-9/08) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Eiropas Parlamenta 2007. gada 24. maija lēmums par Beniamino Donnici pilnvaru pārbaudi — Eiropas Parlamenta deputāts — Parlamenta locekļa pilnvaru pārbaude — Deputāta apstiprināšana kandidātu atteikšanās rezultātā — 1976. gada akta 6. un 12. pants)

(2009/C 153/11)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. Bragulja [I. Braguglia], R. Adams [R. Adam], pārstāvji, P. Džentili [P. Gentili], *avvocato dello Stato*) (C-393/07)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Latvijas Republika

Prasītājs: Beniamino Donnici (pārstāvji — M. Sanino [M. Sanino], Dž. M. Roberti [G. M. Roberti], I. Peredžo [I. Perego] un P. Salvatore [P. Salvatore], *avvocati*) (C-9/08)

Persona, kas iestājusies lietā prasītāja prasījumu atbalstam: Itālijas Republika

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — H. Krīks [H. Krück], N. Lorencs [N. Lorenz] un L. Vizadžo [L. Visaggio], pārstāvji, E. Kannizaro [E. Cannizzaro], profesors)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētāja prasījumu atbalstam: Achille Occhetto (pārstāvji — P. De Katerini [P. De Caterini] un F. Paola [F. Paola], *avvocati*)

Priekšmets

Eiropas Parlamenta 2007. gada 24. maija Lēmuma P6_TA-PROV(2007)0209, kas paziņots 2007. gada 28. maijā, par Beniamino Donnici [2007/2121(REG)] pilnvaru pārbaudi, atcelšana — Eiropas Parlamenta deputāts — Pilnvaru pārbaude — Deputāta iecelšana pēc kandidātu atkāpšanās

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Parlamenta 2007. gada 24. maija Lēmumu 2007/2121 (REG) par Beniamino Donnici pilnvaru pārbaudi;
- 2) Eiropas Parlaments sedz Donici tiesāšanās izdevumus, kā arī Itālijas kā personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus;

- 3) Itālijas Republika kā persona, kas iestājusies lietā, Latvijas Republika un Oketo sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 247, 20.10.2007.

Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 7. maija spriedums — Waterford Wedgwood plc/ Assembled Investments (Proprietary) Ltd, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(lieta C-398/07 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Grafiska preču zīme “WATERFORD STELLENBOSCH” — Kopienas vārdiskas preču zīmes “WATERFORD” īpašnieka iebildumi — Apelāciju padomes atteikums veikt reģistrāciju)

(2009/C 153/12)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Waterford Wedgwood plc (pārstāvis — J. Pagenberg, *Rechtsanwalt*)

Pretējās puses procesā: Assembled Investments (Proprietary) Ltd (pārstāvji — P. Hagman, *asianajaja*, un J. Palm, *tavamerkkiasiamies*), Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — Folliard-Monguiral)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2007. gada 12. jūnija spriedumu lietā T-105/05 *Assembled Investments (Proprietary) Ltd/ITSB* un *Waterford Wedgwood*, ar kuru Pirmās instances tiesa atcēlusi ITSB Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 15. decembra lēmumu R 240/2004-1, ar ko ir atcelts Iebildumu nodaļas lēmums, ar kuru noraidīti Kopienas vārdiskas preču zīmes “WATERFORD” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 8., 11., 21., 24. un 34. klasē, īpašnieka iebildumi

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Waterford Wedgwood plc* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 283, 24.11.2007.

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 28. aprīļa spriedums (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Meletis Apostolides/David Charles Orams, Linda Elizabeth Orams

(lieta C-420/07) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Protokols Nr. 10 par Kipru — Acquis communautaire piemērošanas apturēšana apvidos, kurus Kipras valdība pilnībā nekontrolē — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija un spriedumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās — Kipras tiesas, kas atrodas minētās valdības pilnīgas kontroles apvidū, nolēmums par nekustamu īpašumu, kas neatrodas šajā zonā — Minētās regulas 22. panta 1. punkts, 34. panta 1. un 2. punkts, 35. panta 1. punkts un 38. panta 1. punkts)

(2009/C 153/13)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs(a)/(i): Meletis Apostolides

Atbildētāji: David Charles Orams, Linda Elizabeth Orams

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu — Court of Appeal (Civil Division) — Kipras Pievienošanās akta ES 10. protokola 1. panta 1. punkta interpretācija, kā arī Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.) 22. panta, 34. panta 1. un 2. punkta un 35. panta 1. punkta interpretācija — Acquis communautaire piemērošanas apturēšana teritorijās, ko valdība pilnībā nekontrolē — Kipras tiesas, kura atrodas valdības kontrolētajā teritorijā, taisīta sprieduma par zemes īpašumu, kas atrodas ārpus šīs valdības kontrolētās teritorijas, atzīšana un izpildīšana, ko veic citas dalībvalsts tiesa

Rezolutīvā daļa:

1) *acquis communautaire* piemērošanas apturēšanai apvidos, kurus Kipras valdība pilnībā nekontrolē, kas ir paredzēta Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovēnijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, Protokolā Nr. 10 par Kipru, nav pretrunā Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu

un izpildi civillietās un komercietās piemērošana Kipras tiesas, kas atrodas Kipras valdības kontrolētā salas apvidū, nolēmumam par nekustamu īpašumu, kas atrodas apvidū, kuru Kipras valdība pilnībā nekontrolē;

2) Regulas Nr. 44/2001 35. panta 1. punkts neļauj dalībvalsts tiesai atteikties atzīt vai izpildīt citas dalībvalsts tiesas nolēmumu par nekustamu īpašumu, kas atrodas šīs pēdējās valsts apvidū, kuru pilnībā nekontrolē tās valdība;

3) apstākļi, ka dalībvalsts tiesas nolēmums, kas attiecas uz nekustamu īpašumu, kas atrodas šīs valsts teritorijā, kuru šīs valsts valdība pilnībā nekontrolē, praktiski nav izpildāms vietā, kur atrodas attiecīgais īpašums, nav uzskatāms par atzīšanas un izpildes atteikuma iemeslu atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 34. panta 1. punktam, kā arī nenozīmē, ka šādam nolēmumam nav izpildu rakstura minētās regulas 38. panta 1. punkta izpratnē;

4) atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punktam nav iespējams atteikties atzīt vai izpildīt aizmuguriski pasludinātu spriedumu, ja atbildētājs ir varējis pārsūdzēt aizmuguriski pieņemto nolēmumu un ja šī pārsūdzība ir ļāvusi tam norādīt, ka dokuments par lietas ierosināšanu vai līdzīgs dokuments tam nav ticis uzrādīts vai izsniegts pietiekami laicīgi un tādā veidā, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību.

⁽¹⁾ OV C 297, 08.12.2007.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 7. maija spriedums (Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop), J. Espírito Santo & Irmãos Lda, Sequeiro, Lucas, Venturas & Ca Lda, Barraqueiro Transportes SA, Rodoviária de Lisboa/Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris), Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP)

(lieta C-504/07) ⁽¹⁾

(Regula (EEK) Nr. 1191/69 — Pienākums sniegt sabiedriskos pakalpojumus — Kompensāciju piešķiršana — Pasažieru pilsētas transporta joma)

(2009/C 153/14)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop), J. Espírito Santo & Irmãos Lda, Sequeiro, Lucas, Venturas & Ca Lda, Barraqueiro Transportes SA, Rodoviária de Lisboa

Atbildētāji: Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris), Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Supremo Tribunal Administrativo — EKL 73., 76., 87. un 88. panta un Padomes 1969. gada 26. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1191/69 par dalībvalstu darbību sakarā ar saistībām, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, dzelzceļa pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu nozarē (OV L 156, 1. lpp.), interpretācija — Pašvaldību pakalpojumi pasažieru transporta jomā — Kompensēšanas pienākuma esamība vai neesamība — Atbalsts, lai kompensētu šo uzņēmumu ekspluatācijas deficītu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1969. gada 26. jūnija Regula (EEK) Nr. 1191/69 par dalībvalstu darbību sakarā ar saistībām, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, dzelzceļa pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu nozarē, kas grozīta ar Padomes 1991. gada 20. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1893/91, ir jāinterpretē tādejādi, ka dalībvalstis var noteikt sabiedrisko pakalpojumu pienākumu valsts uzņēmumam, kas rūpējas par pasažieru sabiedriskā transporta nodrošināšanu pilsētā, atbilstoši minētās regulas noteikumiem paredzot kompensācijas piešķiršanu par finansiālajiem apgrūtinājumiem, kas rodas no šī pienākuma;
- 2) pamata lietā minēto kompensāciju piešķiršana, ja nav iespējams noteikt izmaksu apmēru, kas attiecināmas uz attiecīgo uzņēmumu darbībām, kuras veiktas, izpildot to sabiedrisko pakalpojumu pienākumus, ir pretrunā ar Regulu Nr. 1191/69, kas grozīta ar Regulu Nr. 1893/91;
- 3) gadījumā, ja valsts tiesa konstatē noteiktu atbalsta pasākumu neatbilstību Regulai Nr. 1191/69, kas grozīta ar Regulu Nr. 1893/91, tai saskaņā ar valsts tiesībām ir jāizdara visi secinājumi attiecībā uz tiesību aktu, ar kuriem tiek īstenoti minētie pasākumi, spēkā esamību.

(¹) OV C 22, 26.01.2008.

Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 7. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste

(lieta C-516/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2000/60/EK — Sistēma Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā — Kompetento iestāžu norīkošana hidrogrāfiskajiem apgabaliem)

(2009/C 153/15)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — S. Pardo Quintillán)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — B. Plaza Cruz)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu tiesību normu nepieņemšana noteiktajā termiņā, kas vajadzīgas, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 1. lpp.), 3. panta 2., 7. un 8. punkta prasības

Rezolutīvā daļa:

- 1) nenorīkojot kompetentās iestādes, lai piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, noteikumus attiecībā uz Galīcijas, Basku zemes, Andalūzijas, Baleāru un Kanāriju salu autonomajām kopienām, Spānijas Karaliste nav izpildījusi šīs direktīvas 3. panta 2., 7. un 8. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) Spānijas Karaliste atļdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 37, 09.02.2008.

Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 7. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika

(lieta C-530/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 92/271/EEK — Piesārņojums un kaitīgas sekas — Komunālo notekūdeņu attīrīšana — 3. un 4. pants)

(2009/C 153/16)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un G. Braga da Cruz)

Atbildētāja: Portugāles Republika (pārstāvji — *L. Inez Fernandes* un *M. J. Lois*)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību aktu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 40. lpp.), prasības, nepieņemšana paredzētajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) atbilstoši Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu noteikumiem nenodrošinot ar kanalizācijas sistēmām Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Costa de Aveiro, Covilhã, Espinho/Feira, Ponta Delgada, Póvoa do Varzim/Vila do Conde, kā arī Santa Cita aglomerācijas un atbilstoši šīs pašas Direktīvas 4. pantam nenodrošinot otrreizēju vai līdzvērtīgu attīrīšanu komunālajiem notekūdeņiem no Alverca, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Carvoeiro, Costa de Aveiro, Caste Oeste, Covilhã, Lisabonas, Matosinhos, Milfontes, Nazaré/Famalicão, Ponta Delgada, Póvoa de Varzim/Vila do Conde, Santa Cita, Vila Franca de Xira un Vila Real aglomerācijām, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek iepriekš minētās direktīvas 3. un 4. pants

2) prasību pārējā daļā noraidīt;

3) Portugāles Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 37, 09.02.2008.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft/LIBRO Handelsgesellschaft mbH

(lieta C-531/07) (¹)

(Preču brīva aprīte — Valsts tiesiskais regulējums par importēto grāmatu cenu — Pasākumi ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību — Pamatojums)

(2009/C 153/17)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft

Atbildētāja: LIBRO Handelsgesellschaft mbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberster Gerichtshof (Austrija) — EK līguma 3. panta 1. punkta, 10., 28., 30., 81.

un 151. panta interpretācija — Valsts tiesību akti, kuros grāmatu vācu valodā importētājiem paredzēts pienākums noteikt tādu mazumtirdzniecības cenu, kas nav mazāka par šo grāmatu cenu izcelsmes valstī

Rezolutīvā daļa:

1) tiesiskais regulējums, ar kuru importētājiem tiek liegts grāmatām vācu valodā noteikt zemāku cenu nekā izdevēja noteiktā vai ieteiktā mazumtirdzniecības cena izdošanas valstī, ir pasākums ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību EKL 28. panta nozīmē;

2) valsts tiesisku regulējumu, ar kuru grāmatu vācu valodā importētājiem ir liegts noteikt zemāku mazumtirdzniecības cenu nekā to izdošanas valstī ir noteicis vai ieteicis izdevējs, nevar pamatot nedz ar EKL 30. un 151. pantu, nedz arī ar primārām vispārējo interešu prasībām.

(¹) OV C 37, 09.02.2008.

Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 19. maija spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Assitur Srl/Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

(lieta C-538/07) (¹)

(Direktīva 92/50/EEK — 29. panta pirmā daļa — Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Valsts tiesiskais regulējums, kas neļauj vienā un tajā pašā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā kā konkurentēm piedalīties sabiedrībā, kuru starpā ir kontroles vai būtiskas ietekmes attiecības)

(2009/C 153/18)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Assitur Srl

Atbildētāja: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

Piedaloties: SDA Express Courier SpA, Poste Italiane SpA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu [pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai] (OV L 209, 1. lpp.) 29. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, kas piegādes un pakalpojumu publiskajā iepirkumā

neļauj individuāli piedalīties uzņēmumiem, kuri savā starpā ir saistīti vai kuru starpā pastāv kontroles attiecības

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu [pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību] piešķiršanai 29. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neliedz dalībvalstij papildus šajā tiesību normā ietvertajiem neiekļaušanas pamatiem paredzēt citus neiekļaušanas pamatus ar mērķi nodrošināt vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principa ievērošanu, ja vien šādi pasākumi nepārsniedz to, kas vajadzīgs, lai sasniegtu šo mērķi;
- 2) Kopienas tiesības nepieļauj tādu valsts tiesību normu, kas — kaut arī tās likumīgais mērķis ir vienlīdzīga attieksme pret pretendentiem un publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru pārskatāmība — paredz absolūtu aizliegumu uzņēmumiem, kuru starpā ir kontroles attiecības vai kuri ir savā starpā saistīti, vienlaicīgi piedalīties kā konkurentiem vienā un tajā pašā konkursā, nedodot tiem iespēju pierādīt, ka minētās attiecības nav ietekmējušas to attiecīgo rīcību šajā konkursā.

(¹) OV C 37, 09.02.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 7. maija spriedums (Raad van State (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — College van burgemeester en wethouders van Rotterdam/M.E.E. Rijkeboer

(lieta C-553/07) (¹)

(Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi — Direktīva 95/46/EK — Privātās dzīves aizsardzība — Datu dzēšana — Tiesības iepazīties ar datiem un informāciju par datu saņēmējiem — Termins tiesību iepazīties ar datiem izmantošanai)

(2009/C 153/19)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: College van burgemeester en wethouders van Rotterdam

Atbildētājs: M.E.E. Rijkeboer

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Raad van State (Nīderlande) — Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281,

31. lpp.) 6. panta 1. punkta e) apakšpunkta un 12. panta a) punkta interpretēšana — Valsts tiesību akti, ar kuriem tiek ierobežotas tiesības iepazīties ar datiem, kas apstrādāti iepriekšējā gadā pirms lūguma sniegt informāciju — Samērīguma princips

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 12. panta a) punktā dalībvalstīm ir noteikts pienākums paredzēt tiesības iepazīties ar informāciju par datu saņēmējiem vai saņēmēju kategorijām, kā arī izpaustās informācijas saturu ne tikai saistībā ar aktuālo brīdi, bet arī saistībā ar pagātni. Dalībvalstīm ir jānosaka šīs informācijas glabāšanas termiņš un jāparedz tādas iespējas iepazīties ar šo informāciju, kas veido taisnīgu līdzsvaru starp attiecīgās personas interesēm aizsargāt privāto dzīvi, it īpaši ar Direktīvā 95/46 paredzētajām tiesībām iebilst un celt prasību tiesā, no vienas puses, un slogu, ko pienākums saglabāt šo informāciju rada datu apstrādātājam, no otras puses.

Tiesiskais regulējums, kurā informācijas par datu saņēmējiem vai saņēmēju kategorijām un izpausto datu saturu saglabāšana ir ierobežota ar vienu gadu un līdz ar to ir ierobežota iespēja iepazīties ar šo informāciju, kaut gan pamatdati tiek saglabāti daudz ilgāk, nenodrošina taisnīgu līdzsvaru starp attiecīgajām interesēm un pienākumu, ja vien netiek pierādīts, ka šīs informācijas ilgāka glabāšana datu apstrādātājam radītu pārliekas pūles. Valsts tiesas pienākums ir veikt vajadzīgās pārbaudes.

(¹) OV C 64, 08.03.2008.

Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums (Bundesverwaltungsgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — BIOS Naturprodukte GmbH/Saarland

(lieta C-27/08) (¹)

(Direktīva 2001/83/EK — 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts — “Zāļu, kas ir tādas pēc to funkcijām” jēdziens — Lietošanas deva — Lietošana atbilstoši norādījumiem — Veselības apdraudējums — Spēja atjaunot, uzlabot vai pārveidot cilvēka fizioloģiskās funkcijas)

(2009/C 153/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: BIOS Naturprodukte GmbH

Atbildētāja: Saarland

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesverwaltungsgericht* — 1. panta 2. punkta interpretācija Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvā 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/27/EK, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 136, 34. lpp.) — Zāļu jēdziens — Produkts, kurš satur vielu, kas, lietojot to lielākās devās, rada terapeitisku efektu, bet nelielākā daudzumā, tādā kā ražotāja ieteiktais, var būt kaitīga veselībai — Vīraka ekstrakts

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, redakcijā, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/27/EK, 1. panta 2. punkts ir interpretējams tādā nozīmē, ka produkts, kura sastāvā ietilpst viela ar fizioloģisku iedarbību, ja tas tiek lietots noteiktās devās, nav uzskatāms par zālēm, kas ir tādas pēc to funkcijām, ja tas, ņemot vērā tā sastāvā esošās aktīvās vielas un lietojot to atbilstoši lietošanas norādījumiem, rada apdraudējumu veselībai, bet nevar atjaunot, uzlabot vai pārveidot cilvēka fizioloģiskās funkcijas.

(¹) OV C 92, 12.04.2008.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 14. maija spriedums (Tribunale ordinario di Padova (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Azienda Agricola Disarò Antonio/Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl*

(lieta C-34/08) (¹)

(Lauksaimniecība — Tirgu kopīgā organizācija — Piena kvotas — Maksājums — Regulas (EK) Nr. 1788/2003 spēkā esamība — Kopējās lauksaimniecības politikas mērķi — Nediskriminācijas un samērīguma principi — Valsts references daudzuma noteikšana — Kritēriji — Dalībvalsts, kurā pastāv deficīts, kritērija atbilstība)

(2009/C 153/21)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Padova

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Azienda Agricola Disarò Antonio

Atbildētāja: Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunale ordinario di Padova* — Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē (OV L 270, 123. lpp.), interpretācija un spēkā esamība — Regulā, kurā netiek ņemta vērā no maksājuma atbrīvoto references daudzumu attiecībā uz katru valsti periodiska aktualizēšana un kurā papildmaksājums identiskā veidā tiek piemērots ražotājiem ar pārpalikumu un ražotājiem ar deficītu — Nesaderība ar EKL 5., 32., 33. un 34. punktu

Rezolutīvā daļa:

- 1) valsts references daudzuma noteikšanas ietvaros tas, ka Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē, nav ņemts vērā attiecīgas dalībvalsts kā valsts, kurā pastāv deficīts, raksturs, nevar ietekmēt šīs regulas atbilstību it īpaši EKL 33. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajiem mērķiem;
- 2) Regulas Nr. 1788/2003 izskatīšana saistībā ar nediskriminācijas principu nav atklājusi nevienu apstākli, kas varētu ietekmēt šīs regulas spēkā esamību;
- 3) Regulas Nr. 1788/2003 izskatīšana saistībā ar samērīguma principu nav atklājusi nevienu apstākli, kas varētu ietekmēt šīs regulas spēkā esamību.

(¹) OV C 92, 12.04.2008.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *The Queen, Christopher Mellor/Secretary of State for Communities and Local Government*

(lieta C-75/08) (¹)

(Direktīva 85/337/EEK — Projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Pienākums publiskot lēmuma neveikt projekta novērtējumu pamatojumu)

(2009/C 153/22)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Christopher Mellor, The Queen

Atbildētājs: Secretary of State for Communities and Local Government

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Court of Appeal (Civil Division)* — Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.) 4. panta interpretācija — Pienākums darīt zināmu sabiedrībai lēmuma nepakļaut novērtējumam projektu, kas ietilpst direktīvas II pielikumā uzskaitītajās klasēs, pamatojumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvā 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīvu 2003/35/EK, 4. pants ir jāinterpretē tādejādi, ka tajā netiek prasīts, lai pašā lēmumā, kurā ir secināts, ka šīs direktīvas II pielikumā ietvertam projektam nav jāveic ietekmes uz vidi novērtējums, būtu ietverti iemesli, kuru dēļ kompetentā iestāde ir nolēmusi, ka šāds novērtējums nav nepieciešams. Tomēr, ja ieinteresētā persona to lūdz, kompetentajai administratīvajai iestādei, atbildot uz iesniegto lūgumu, ir pienākums informēt šo personu par iemesliem, kuru dēļ šis lēmums ir ticis pieņemts, vai sniegt atbilstošu informāciju un dokumentāciju;
- 2) ja dalībvalsts lēmumā nepiemērot Direktīvas 85/337, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35, II pielikumā ietilpstošam projektam ietekmes uz vidi novērtējumu saskaņā ar šīs direktīvas 5.–10. pantu ir norādīti iemesli, kuri ir šī lēmuma pieņemšanas pamatā, šis lēmums ir uzskatāms par pietiekami pamatotu, ja tajā norādītie iemesli papildus tai informācijai, kas jau ir sniegta ieinteresētajām personām un vajadzības gadījumā papildināta ar nepieciešamo papildu informāciju, kas valsts kompetentajai iestādei ir jāsniedz pēc ieinteresēto personu lūguma, ļauj šīm personām izvērtēt prasības par šo lēmumu celšanas lietderīgumu.

(¹) OV C 107, 26.04.2008.

Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums (Fóvárosi Bíróság (Ungārijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt./Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

(lieta C-132/08) (¹)

(Preču brīva aprīte — Radioiekārtas un telekomunikāciju termināla iekārtas — Atbilstības savstarpēja atzīšana — Citā dalībvalstī reģistrēta ražotāja izdotas atbilstības deklarācijas neatzīšana)

(2009/C 153/23)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fóvárosi Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt.

Atbildētāja: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Fóvárosi Bíróság* — Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. marta Direktīva 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu (OV L 91, 10. lpp.) 30. panta, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvas 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību (OV 2002, L 11, 4. lpp.) 2. panta e) un f) apakšpunkta, 6. panta 1. punkta un 8. panta 2. punkta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru tādu radioiekārtu importētājam, kurās izmanto frekvenču joslas, kuru izmantošana nav saskaņota visā Kopienā, un kurām ir CE marķējums, paredz pienākumu izdot atbilstības deklarāciju atbilstoši valsts tiesību noteikumiem, pat ja attiecīgajām iekārtām jau ir saskaņā ar citā dalībvalstī noteiktu procedūru izdota atbilstības deklarācija

Rezolutīvā daļa:

- 1) Dalībvalstis saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. marta Direktīvas 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu nedrīkst izvirzīt prasību, lai persona, kura radioiekārtas laiž tirgū, izdotu atbilstības deklarāciju, kaut arī šīs ierīces ražotājs, kura juridiskā adrese atrodas citā dalībvalstī, uz ierīces ir uzlīcis "CE" marķējumu un par šo ierīci izdevis atbilstības deklarāciju;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīva 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību ir piemērojama tikai tad, ja runa ir par jautājumu izvērtēšanu sakarā ar to, kurai personai ir pienākums izdot radioiekārtas atbilstības deklarāciju. Attiecībā uz dalībvalstu pilnvarām saskaņā ar Direktīvu 2001/95 paredzēt papildu pienākumus atbilstības deklarācijas izdošanai, tirgojot radioiekārtas, — persona, kura tirgo izstrādājumu, pirmkārt, par tās ražotāju ir uzskatāma tikai šīs direktīvas 2. panta e) apakšpunktā noteiktajos apstākļos un, otrkārt, par tās izplatītāju — tikai minētā 2. panta f) apakšpunktā. Ražotājam un izplatītājam ir tikai Direktīvā 2001/95 katram atsevišķi paredzētie pienākumi;
- 3) ja jautājums ir saskaņoti regulēts Kopienu tiesību aktos, ikviens ar to saistīts valsts pasākums ir jāizvērtē, ņemot vērā saskaņošanas tiesību akta normas, nevis EKL 28. vai 30. pantu. Sfērās, kuras ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. marta Direktīvas 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu piemērošanas jomā, dalībvalstīm tā ir jāizpilda pilnībā un tās nedrīkst paturēt spēkā valsts tiesību normas, kas ir pretrunā tai. Ja dalībvalsts uzskata, ka atbilstība saskaņotajiem standartiem negarantē

Direktīva 1999/5 paredzēto pamatprasību, kuras šim standartam būtu jāietver, izpildī, šai dalībvalstij ir jāievēro šīs direktīvas 5. pantā paredzētā procedūra. Turpretim dalībvalsts ierobežojumu var pamatot, ņemot vērā apstākļus, kuri neietilpst ar Direktīvu 1999/5 saskaņotajā jomā. Šādā gadījumā tā var pamatoties tikai uz EKL 30. pantā paredzētajiem iemesliem vai vispārīgo interešu obligātajām prasībām.

(¹) OV C 183, 19.07.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 7. maija spriedums (Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Siebrand BV/Staatssecretaris van Financiën

(lieta C-150/08) (¹)

(Kombinētā nomenklatūra — Tarifu pozīcijas 2206 un 2208 — Raudzēts dzēriens, kas satur destilētu alkoholu — Dzēriens, kas iegūts no augļiem vai dabiska produkta — Vielu pievienošana — Sekas — Sākotnējā dzēriena garšas, smaržas un izskata zaudēšana)

(2009/C 153/24)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Siebrand BV

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Kombinētās nomenklatūras tarifu pozīciju 2206 un 2208 interpretācija — Raudzēts dzēriens, kas satur (destilētu) etilspirtu — Ūdens pievienošana, kuras rezultātā tas zaudē tāda dzēriena garšu, smaržu un/vai izskatu, kas iegūts no augļiem vai dabīgiem produktiem

Rezolutīvā daļa:

dzērieni uz raudzēta spirta bāzes, kas sākotnēji atbilst Kombinētās nomenklatūras, kas ietverta Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, kas grozīta ar Komisijas 1991. gada 26. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2587/91, I pielikumā, pozīcijai 2206, kuriem ir pievienota noteikta daļa destilēta spirta, ūdens, cukura sīrupa, aromātvielu, krāsvielu un, dažiem no tiem, krēma bāze, kā rezultātā tiem ir zudusi garša, smarža un/vai izskats, kas raksturīgs dzērienam, kurš ražots no

noteikta augļa vai dabīga produkta, neietilpst Kombinētās nomenklatūras pozīcijā 2206, bet gan tās pozīcijā 2208.

(¹) OV C 171, 05.07.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 14. maija spriedums (Hof van beroep te Antwerpen (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Internationaal Verhuis- en Transportsbedrijf Jan de Lely BV/Belgische Staat

(lieta C-161/08) (¹)

(Preču brīva aprīte — Kopienas tranzīts — Pārvadājumi, kas veikti, izmantojot TIR karneti — Nodarījumi vai pārkāpumi — Paziņošanas termiņš — Termiņš pierādījumu par nodarījuma vai pārkāpuma izdarīšanas vietu iesniegšanai)

(2009/C 153/25)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Internationaal Verhuis- en Transportsbedrijf Jan de Lely BV

Atbildētāja: Belgische Staat

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hof van beroep te Antwerpen — Komisijas 1991. gada 12. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1593/91, ar ko īsteno Padomes Regulu (EEK) Nr. 719/91 par TIR karnešu un ATA karnešu izmantošanu Kopienā par tranzīta dokumentiem (OV L 148, 11. lpp.) 2. panta, aplūkojot to kopsakarā ar TIR konvencijas 11. pantu, interpretācija — Nodarījumi vai pārkāpumi — Termiņš paziņošanai

Rezolutīvā daļa:

1) Komisijas 1991. gada 12. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1593/91, ar ko īsteno Padomes Regulu (EEK) Nr. 719/91 par TIR karnešu un ATA karnešu izmantošanu Kopienā par tranzīta dokumentiem, 2. panta 1. punkts, aplūkojot to kopā ar 1975. gada 14. novembrī Ženēvā parakstītās Konvencijas par starptautiskajiem preču pārvadājumiem, izmantojot TIR karneti, 11. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka TIR karnetes turētāja informēšanai par TIR karnetes procedūras nepabeigšanu paredzētā termiņa neievērošanas dēļ kompetentās muitas iestādes nezaudē nodokļu un citu maksājumu, kas maksājami saistībā ar starptautisku preču pārvadājumu, kas veikts, izmantojot TIR karneti, piedziņas tiesības;

2) Regulas Nr. 1593/91 2. panta 2. un 3. punkts, aplūkojot tos kopā ar 1975. gada 14. novembrī Ženēvā parakstītās Konvencijas par starptautiskajiem preču pārvadājumiem, izmantojot TIR karneti, 11. panta 1. un 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos ir noteikts tikai termiņš pierādījumu par attiecīgā pārvadājuma likumīgumu iesniegšanai, nevis termiņš pierādījumu par nodarījuma vai pārkāpuma izdarīšanas vietu iesniegšanai. Valsts tiesai saskaņā ar tās valsts tiesībās pierādījumu jomā pastāvošajiem kritērijiem ir jānosaka, vai tajā izskatāmajā konkrētajā gadījumā, ņemot vērā visus apstākļus, attiecīgie pierādījumi ir iesniegti paredzētajā termiņā. Tomēr valsts tiesai šis termiņš ir jāizvērtē, ņemot vērā Kopienas tiesības un tostarp to, ka, pirmkārt, šis termiņš nedrīkst būt pārāk garš, lai juridiski un faktiski būtu iespējams piedzīt citā dalībvalstī maksājamās summas, un, otrkārt, šim termiņam ir jābūt tādā, lai TIR karnetes turētājs neatrastos tādā situācijā, kad viņam faktiski nav iespējams sniegt šādus pierādījumus.

(¹) OV C 183, 19.07.2008.

Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 19. maija spriedums — Eiropas Kopienas Komisija/Portugāles Republika

(lieta C-253/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2006/22/EK — Tiesību aktu tuvināšana — Sociālās jomas tiesību akti attiecībā uz darbībām autotransporta jomā — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2009/C 153/26)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — N. Yerrell un M. Teles Romão,)

Atbildētāja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Inez Fernandes un F. Fraústo de Azevedo,)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Aktu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/22/EK par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu (OV L 102, 35. lpp) prasības, nepieņemšana paredzētajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta

Direktīvas 2006/22/EK par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu prasības, Portugāles Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

2) Portugāles Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 223, 30.08.2008.

Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 30. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(lieta C-256/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/83/EK — Obligātie standarti, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam nepieciešama starptautiska aizsardzība — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2009/C 153/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — C. O'Reilly un M. Condou-Durande)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvis — S. Ossowski)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību aktu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 304, 12. lpp), nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

2) Spānijas Karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 197, 2.8.2008.

(¹) OV C 209, 15.08.2008.

Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 14. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste

(lieta C-266/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/81/EK — Trešo valstu pilsoņu, kuri ir cilvēku tirdzniecības upuri vai bijuši iesaistīti darbībās, kas veicina nelegālo imigrāciju, un kuri sadarbojas ar kompetentajām iestādēm, uzturēšanās tiesības — Pilnīgas transponēšanas neesamība — Transponēšanas pasākumu nepaziņošana)

(2009/C 153/28)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durande un E. Adsera Ribera)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — B. Plaza Cruz)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/81/EK par uzturēšanās atļaujām, kas izdotas tādiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir cilvēku tirdzniecības upuri vai bijuši iesaistīti darbībās, kas veicina nelegālo imigrāciju, kuri sadarbojas ar kompetentajām iestādēm (OV L 261, 19. lpp.), izpildei vajadzīgo tiesību aktu nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/81/EK par uzturēšanās atļaujām, kas izdotas tādiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir cilvēku tirdzniecības upuri vai bijuši iesaistīti darbībās, kas veicina nelegālo imigrāciju, kuri sadarbojas ar kompetentajām iestādēm, prasības, vai katrā ziņā nedarot zināmus Eiropas Kopienu Komisijai iekšējo tiesību noteikumus, kas apliecina šādu izpildi, Spānijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 19. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika

(lieta C-313/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/58/EK — Sabiedrību tiesības — Dokumenti un ziņas, kas ir jānodod atklātībā — Vēstules un pasūtījumu veidlapas — Sankcijas — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2009/C 153/29)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — E. Vesco un P. Dejmek)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. Bruni, pārstāvis, G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību aktu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 15. jūlija Direktīvas 2003/58/EK, ar ko Padomes Direktīvu 68/151/EEK groza attiecībā uz atklātības prasībām dažāda veida uzņēmēj-sabiedrībām (OV L 221, 13. lpp.), 1. panta 4., 5. un 6. punkta prasības, nepieņemšana paredzētajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 15. jūlija Direktīvas 2003/58/EK, ar ko Padomes Direktīvu 68/151/EEK groza attiecībā uz atklātības prasībām dažāda veida uzņēmēj-sabiedrībām, 1. panta 4.–6. punktu, Itālijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

2) Itālijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus

(¹) OV C 223, 30.08.2008.

Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 14. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Zviedrijas Karaliste

(lieta C-322/08) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/83/EK — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2009/C 153/30)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durande un J. Enegren)

Atbildētāja: Zviedrijas Karaliste (pārstāvis — S. Johannesson)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību aktu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 304, 12. lpp.), nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu prasības, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) Zviedrijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 223, 30.08.2008.

Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 19. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika

(lieta C-368/08) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/35/EK — Videi nodarītā kaitējuma atlīdzināšana — Princips “piesārņotājs maksā”)

(2009/C 153/31)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — U. Wölker un I. Dimitriou)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvis — N. Dafniou)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Normatīvo un administratīvo aktu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu prasības, nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) nepieņemot noteiktajā termiņā normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu prasības, Grieķijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 19. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 247, 27.09.2008.

Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 14. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(lieta C 390/08) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Lēmums Nr. 280/2004/EK — Kioto protokola īstenošana — Valsts pasākumi siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju ierobežošanai un/vai samazināšanai — Pieprasītās informācijas nesniegšana)

(2009/C 153/32)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — U. Wölker un J. P. Keppenne)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis — C. Schiltz)

Valsts pienākumu neizpilde — Informācijas, kas prasīta Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Lēmuma Nr. 280/2004/EK par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju un par Kioto protokola īstenošanu Kopienā (OV L 49, 1. lpp.) 3. panta 2. punktā, kas aplūkots kopā ar Komisijas 2005. gada 10. februāra Lēmuma Nr. 166/2005/EK, ar ko paredz noteikumus, lai īstenotu Lēmumu Nr. 280/2004/EK (OV L 55, 57. lpp.) 8., 9., 10. un 11. pantu, nesniegšana noteiktajā termiņā — Informācija par

valsts prognozēm attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un pasākumiem, kas pieņemti, lai ierobežotu un/vai samazinātu šīs emisijas

Rezolutīvā daļa:

1) līdz 2007. gada 15. martam nesniedzot informāciju, kas prasīta Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Lēmuma Nr. 280/2004/EK par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un par Kioto protokola īstenošanu Kopienā 3. panta 2. punktā, kas aplūkots kopā ar Komisijas 2005. gada 10. februāra Lēmuma Nr. 166/2005/EK, ar ko paredz noteikumus, lai īstenotu Lēmumu Nr. 280/2004/EK 8.–11. pantu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi minētajās normās tai paredzētos pienākumus;

2) Luksemburgas Lielhercogiste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV 285, 08.11.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 7. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika

(lieta C-443/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 1999/13/EK — Gaistošu organisko savienojumu emisijas ierobežošana — Jēdzienu “maza iekārta” un “būtiskas pārmaiņas” netransponēšana)

(2009/C 153/33)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un J.-B. Laignelot)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues un A. Adam)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Normatīvo aktu, kas vajadzīgi, lai pareizi transponētu 2. panta 3. un 4. punktu un 4. panta 4. apakšpunktu Padomes 1999. gada 11. marta Direktīvā 1999/13/EK par gaistošu organisko savienojumu emisijas ierobežošānu no organiskiem šķīdinātājiem noteiktos darbības veidos un iekārtās (OV L 85, 1. lpp.) — Jēdzieni “maza iekārta” un “būtiskas pārmaiņas”

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai pareizi transponētu 2. panta 3. un 4.

punktu, kā arī 4. panta 4. apakšpunktu Padomes 1999. gada 11. marta Direktīvā 1999/13/EK par gaistošu organisko savienojumu emisijas ierobežošānu no organiskiem šķīdinātājiem noteiktos darbības veidos un iekārtās, Francijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

2) Francijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 6, 10.01.2009.

Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 19. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Īrija

(lieta C-532/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/60/EK — Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un terorisma finansēšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2009/C 153/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. Dejmek un A. A. Gilly)

Atbildētāja: Īrija (pārstāvis — D. O'Hagan)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu tiesību aktu nepieņemšana noteiktajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 15. lpp.), prasības

Rezolutīvā daļa:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, prasības, Īrija nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

2) Īrija atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 32, 07.02.2009.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Conseil d'État (Beļģija) 2009. gada 6. aprīļa rīkojumu — Antoine Boxus, Willy Roua/Région wallonne

(lieta C-128/09)

(2009/C 153/35)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Antoine Boxus, Willy Roua

Atbildētājs: Région wallonne

Prejudiciālie jautājumi:

1. Vai Direktīvas 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾ 1. panta 5. punktu var interpretēt tā, ka ar to no tās piemērošanas jomas ir izslēgti tādi tiesību akti kā Valonijas reģiona 2008. gada 17. jūlija dekrēts par atļaujām, kuras pamato primāri vispārējo interešu iemesli, kuros, lai piešķirtu būvatļaujas, vides atļaujas un vienreizējas atļaujas attiecībā uz darbībām un darbiem, kas tajā uzskaitīti, ir tikai paziņots, ka "primāru vispārējo interešu iemeslu pastāvēšana ir apstiprinājusies", un ar kuriem ir "apstiprinātas" atļaujas, attiecībā uz kurām ir norādīts, ka "primāru vispārējo interešu iemeslu pastāvēšana ir apstiprinājusies"?
2. a) Vai Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Padomes Direktīvu Nr. 97/11/EK⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu Nr. 2003/35/EK⁽³⁾, 1., 5., 6., 7., 8. un 10.a pantam ir pretrunā juridisks režīms, kurā tiesības īstenot projektu, kuram jāveic ietekmes novērtējums, ir piešķirtas ar tiesību aktu, kuru nevar pārsūdzēt tiesā vai citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta ar likumu, lai — pamatojoties uz materiāliem vai procesuāliem aspektiem — pārsūdzētu lēmumu, kas dod tiesības projektu īstenot?
- b) Vai 1998. gada 25. jūnijā pieņemtās Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Eiropas Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK⁽⁴⁾, 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai — pamatojoties uz projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem — apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, uz ko attiecas 6. panta noteikumi?

- c) Vai, raugoties no 1998. gada 25. jūnijā pieņemtās Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Eiropas Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK, viedokļa, Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35/EK, 10.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, pamatojoties uz projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem?

-
- (1) Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.).
 - (2) Padomes 1997. gada 3. marta Direktīva 97/11/EK, ar kuru groza Direktīvu 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 73, 5. lpp.).
 - (3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EKK un 96/61/EK (OV L 73, 5. lpp.).
 - (4) Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmums 2005/370/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 124, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Conseil d'État (Beļģija) 2009. gada 6. aprīļa rīkojumu — Guido Durlet, Angela Verweij, Chretien Bruninx, Hans Hoff, Michel Raeds/Région wallonne

(lieta C-129/09)

(2009/C 153/36)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Guido Durlet, Angela Verweij, Chretien Bruninx, Hans Hoff, Michel Raeds

Atbildētājs: Région wallonne

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Direktīvas 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾ 1. panta 5.

punktu var interpretēt tā, ka ar to no tās piemērošanas jomas ir izslēgti tādi tiesību akti kā Valonijas reģiona 2008. gada 17. jūlija dekrēts par atļaujām, kuras pamato primāri vispārējo interešu iemesli, kuros, lai piešķirtu būvatļaujas, vides atļaujas un vienreizējas atļaujas attiecībā uz darbībām un darbiem, kas tajā uzskaitīti, ir tikai paziņots, ka “primāru vispārējo interešu iemeslu pastāvēšana ir apstiprinājies”, un ar kuriem ir “apstiprinātas” atļaujas, attiecībā uz kurām ir norādīts, ka “primāru vispārējo interešu iemeslu pastāvēšana ir apstiprinājies”?

2. a) Vai Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Padomes Direktīvu Nr. 97/11/EK⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu Nr. 2003/35/EK⁽³⁾, 1., 5., 6., 7., 8. un 10.a pantam ir pretrunā juridisks režīms, kurā tiesības īstenot projektu, kuram jāveic ietekmes novērtējums, ir piešķirtas ar tiesību aktu, kuru nevar pārsūdzēt tiesā vai citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta ar likumu, lai — pamatojoties uz materiāliem vai procesuāliem aspektiem — pārsūdzētu lēmumu, kas dod tiesības projektu īstenot?
- b) Vai 1998. gada 25. jūnijā pieņemtās Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Eiropas Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK⁽⁴⁾, 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai — pamatojoties uz projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem — apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, uz ko attiecas 6. panta noteikumi?
- c) Vai, raugoties no 1998. gada 25. jūnijā pieņemtās Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Eiropas Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK, viedokļa, Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35/EK, 10.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, pamatojoties uz projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem?

⁽¹⁾ Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1997. gada 3. marta Direktīva 97/11/EK, ar kuru groza Direktīvu 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 73, 5. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EKK un 96/61/EK (OV L 73, 5. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmums 2005/370/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 124, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Conseil d'État (Beļģija) 2009. gada 6. aprīļa rīkojumu — Paul Fastrez, Henriette Fastrez/Région wallonne

(lieta C-130/09)

(2009/C 153/37)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Paul Fastrez, Henriette Fastrez

Atbildētājs: Région wallonne

Prejudiciālie jautājumi:

1. Vai Direktīvas 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾ 1. panta 5. punktu var interpretēt tā, ka ar to no tās piemērošanas jomas ir izslēgti tādi tiesību akti kā Valonijas reģiona 2008. gada 17. jūlija dekrēts par atļaujām, kuras pamato primāri vispārējo interešu iemesli, kuros, lai piešķirtu būvatļaujas, vides atļaujas un vienreizējas atļaujas attiecībā uz darbībām un darbiem, kas tajā uzskaitīti, ir tikai paziņots, ka “primāru vispārējo interešu iemeslu pastāvēšana ir apstiprinājies”, un ar kuriem ir “apstiprinātas” atļaujas, attiecībā uz kurām ir norādīts, ka “primāru vispārējo interešu iemeslu pastāvēšana ir apstiprinājies”?
2. a) Vai Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Padomes Direktīvu Nr. 97/11/EK⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu Nr. 2003/35/EK⁽³⁾, 1., 5., 6., 7., 8. un 10.a pantam ir pretrunā juridisks režīms, kurā tiesības īstenot projektu, kuram jāveic ietekmes novērtējums, ir piešķirtas ar tiesību aktu, kuru nevar pārsūdzēt tiesā vai citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta ar likumu, lai — pamatojoties uz materiāliem vai procesuāliem aspektiem — pārsūdzētu lēmumu, kas dod tiesības projektu īstenot?

- b) Vai 1998. gada 25. jūnijā pieņemtās Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Eiropas Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK ⁽⁴⁾, 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai — pamatojoties uz projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem — apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, uz ko attiecas 6. panta noteikumi?
- c) Vai, raugoties no 1998. gada 25. jūnijā pieņemtās Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Eiropas Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK, viedokļa, Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35/EK, 10.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, pamatojoties uz projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem?

⁽¹⁾ Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1997. gada 3. marta Direktīva 97/11/EK, ar kuru groza Direktīvu 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 73, 5. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EKK un 96/61/EK (OV L 73, 5. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmums 2005/370/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 124, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Conseil d'État (Beļģija) 2009. gada 6. aprīļa rīkojumu — Philippe Daras/Région wallonne

(lieta C-131/09)

(2009/C 153/38)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Philippe Daras*

Atbildētājs: *Région wallonne*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Direktīvas 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽¹⁾ 1. panta 5. punktu var interpretēt tā, ka ar to no tās piemērošanas jomas ir izslēgti tādi tiesību akti kā Valonijas reģiona 2008. gada 17. jūlija dekrēts par atļaujām, kuras pamato primāri vispārējo interešu iemesli, kuros, lai piešķirtu būvatļaujas, vides atļaujas un vienreizējas atļaujas attiecībā uz darbībām un darbiem, kas tajā uzskaitīti, ir tikai paziņots, ka "primāru vispārējo interešu iemeslu pastāvēšana ir apstiprinājies", un ar kuriem ir "apstiprinātas" atļaujas, attiecībā uz kurām ir norādīts, ka "primāru vispārējo interešu iemeslu pastāvēšana ir apstiprinājies"?
2. a) Vai Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Padomes Direktīvu Nr. 97/11/EK ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu Nr. 2003/35/EK ⁽³⁾, 1., 5., 6., 7., 8. un 10.a pantam ir pretrunā juridisks režīms, kurā tiesības īstenot projektu, kuram ir jāveic ietekmes novērtējums, ir piešķirtas ar tiesību aktu, kuru nevar pārsūdzēt tiesā vai citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta ar likumu, lai — pamatojoties uz materiāliem vai procesuāliem aspektiem — pārsūdzētu lēmumu, kas dod tiesības projektu īstenot?
- b) Vai 1998. gada 25. jūnijā pieņemtās Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Eiropas Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK ⁽⁴⁾, 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai — pamatojoties uz projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem — apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, uz ko attiecas 6. panta noteikumi?

- c) Vai, raugoties no 1998. gada 25. jūnijā pieņemtās Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Eiropas

Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK, viedokļa, Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35/EK, 10.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, pamatojoties uz projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem?

- (¹) Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.).
- (²) Padomes 1997. gada 3. marta Direktīva 97/11/EK, ar kuru groza Direktīvu 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 73, 5. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EKK un 96/61/EK (OV L 73, 5. lpp.).
- (⁴) Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmums 2005/370/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 124, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 6. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Beļģijas Karaliste

(lieta C-132/09)

(2009/C 153/39)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — B. Eggers un J.-P. Keppenne)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, atsakoties segt Eiropas skolu kustamo mantu un didaktisko materiālu izmaksas, Beļģijas karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti atbilstoši 1962. gada nolīgumam par atrašanās vietu, skatītu kopā ar EKL 10. pantu;

— piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka ir pārkāpts 1962. gada oktobrī noslēgtais nolīgums starp Eiropas skolu padomi un Beļģijas Karalisti, pēdējai atsakoties segt tās teritorijā esošo Eiropas skolu kustamo mantu un didaktisko materiālu izmaksas.

Savas prasības pamatojumam prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka no 1994. gada 21. jūnija Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statusus, (¹) 6. panta otrās daļas izriet, ka ikvienai dalībvalstij ir

jāattiecas pret Eiropas skolām kā pret izglītības iestādēm, ko reglamentē valsts publiskās tiesības. Līdz ar to Beļģijas valsts iestādēm ir jāfinansē Eiropas skolas un jāattiecas pret tām tāpat kā pret valsts publiskajām skolām gan attiecībā uz pirmo apņikojumu, kas saistīts ar Eiropas skolas atvēršanu un paplašināšanu, gan attiecībā uz ikgadējām šo skolu apsaimniekošanas un darbības izmaksām. Izglītības Beļģijā iekļaušana Kopienų kompetencē nevar šajā sakarā attaisnot Beļģijas iestāžu atteikumu finansēt Eiropas skolu ikgadējās darbības izmaksas, jo no pastāvīgās judikatūras izriet, ka dalībvalsts nevar izvairīties no pienākumiem, kurus tā ir uzņēmusies, deleģējot šīs kompetences īstenošanu publiskām valstij pakļautām iestādēm.

Atbildot uz Beļģijas iestāžu izteiktajiem iebildumiem, Komisija apgalvo, otrkārt, ka Eiropas skolu padomes sanāsmē Karlsrūē 1967. gada maijā nekādi netika apšaubīti finansēšanas pienākumi, kas ir saistoši šai valstij kā atrašanās vietas valstij.

Vispirms Eiropas skolu padome Karlsrūē ir tikai izstrādājusi vadlīnijas tipveida nolīguma ar Eiropas skolu atrašanās vietas dalībvalstīm protokolam un katrā ziņā tai nebija kompetences, ievērojot normu hierarhiju, grozīt 1962. gada nolīgumu par atrašanās vietu.

Turklāt šis Karlsrūes “lēmums” nekādā ziņā nav jāinterpretē kā “vēlāka vienošanās starp dalībniekiem” vai “līguma piemērošanas prakse” Vīnes konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 31. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkta izpratnē attiecībā uz to, kā jāinterpretē nolīgums par atrašanās vietu, jo nepastāv pastāvīgu aktu vai deklarāciju pēctecība, kas radītu šaubas par nolīgumā par atrašanās vietu paredzēto finansēšanas pienākumu. Daudzi dokumenti un finansējumi, ko Beļģija ir veikusi pēc 1967. gada, cita starpā apstiprina šo pienākumu segt kustamo mantu un didaktisko materiālu izmaksas tās teritorijā esošām Eiropas skolām.

(¹) OV L 212, 3. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Fővárosi Bíróság (Ungārija) 2009. gada 8. aprīļa rīkojumu — József Uzonyi/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(lieta C-133/09)

(2009/C 153/40)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: József Uzonyi

Atbildētājs: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Prejudiciālais jautājums

Vai no Regulas Nr. 1782/2003⁽¹⁾ 143.ba panta 1. punktā tā redakcijā, kas bija spēkā līdz 2006. gada 31. decembrim, ietvertās frāzes “piešķir, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem” izriet, ka attiecībā uz tiesībām saņemt atsevišķu cukura maksājumu saistībā ar vienoto platībmaksājumu nedrīkst paredzēt atšķirīgu attieksmi pret lauksaimniekiem atkarībā no tā, vai tie cukurbietes pārstrādei piegādā tieši (paši) vai netieši (ar savācēja starpniecību)?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiesā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Conseil d'État (Beļģija) 2009. gada 10. aprīļa rīkojumu — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Bernard Page/Région wallonne

(lieta C-134/09)

(2009/C 153/41)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Bernard Page

Atbildētājs: Région wallonne

Prejudiciālie jautājumi:

1. Vai Direktīvas 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾ 1. panta 5. punktu var interpretēt tā, ka ar to no tās piemērošanas jomas ir izslēgti tādi tiesību akti kā Valonijas reģiona 2008. gada 17. jūlija dekrēts par atļaujām, kuras pamato primāri vispārējo interešu iemesli, kuros, lai piešķirtu būvatļaujas, vides atļaujas un vienreizējas atļaujas attiecībā uz darbībām un darbiem, kas tajā uzskaitīti, ir tikai paziņots, ka “primāru vispārējo interešu iemeslu pastāvēšana ir apstiprinājusies”, un ar kuriem ir “apstiprinātas” atļaujas, attiecībā uz kurām ir norādīts, ka “primāru vispārējo interešu iemeslu pastāvēšana ir apstiprinājusies”?

2. a) Vai Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Direktīvu Nr. 97/11/EK⁽²⁾ un Direktīvu Nr. 2003/35/EK⁽³⁾, 1., 5., 6., 7., 8. un 10.a pantam ir pretrunā juridisks režīms, kurā tiesības īstenot projektu, kuram jāveic ietekmes novērtējums, ir piešķirtas ar tiesību aktu, kuru nevar pārsūdzēt tiesā vai citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta ar likumu, lai — pamatojoties uz materiāliem vai procesuāliem aspektiem — pārsūdzētu lēmumu, kas dod tiesības projektu īstenot?

b) Vai 1998. gada 25. jūnijā pieņemtās Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Eiropas Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK⁽⁴⁾, 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai — pamatojoties uz projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem — apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, uz ko attiecas 6. panta noteikumi?

c) Vai, raugoties no 1998. gada 25. jūnijā pieņemtās Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Eiropas Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK, viedokļa, Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35/EK, 10.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, pamatojoties uz projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem?

⁽¹⁾ Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1997. gada 3. marta Direktīva 97/11/EK, ar kuru groza Direktīvu 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 73, 5. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EKK un 96/61/EK (OV L 73, 5. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmums 2005/370/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 124, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Conseil d'État (Beļģija) 2009. gada 9. aprīļa rīkojumu — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Léon L'Hoir, Nadine Dartois/Région wallonne

(lieta C-135/09)

(2009/C 153/42)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Léon L'Hoir, Nadine Dartois

Atbildētājs: Région wallonne

Prejudiciālie jautājumi:

1. Vai Direktīvas 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾ 1. panta 5. punktu var interpretēt tā, ka ar to no tās piemērošanas jomas ir izslēgti tādi tiesību akti kā Valonijas reģiona 2008. gada 17. jūlija dekrēts par atļaujām, kuras pamato primāri vispārējo interešu iemesli, kuros, lai piešķirtu būvatļaujas, vides atļaujas un vienreizējas atļaujas attiecībā uz darbībām un darbiem, kas tajā uzskaitīti, ir tikai paziņots, ka "primāru vispārējo interešu iemeslu pastāvēšana ir apstiprinājusies", un ar kuriem ir "apstiprinātas" atļaujas, attiecībā uz kurām ir norādīts, ka "primāru vispārējo interešu iemeslu pastāvēšana ir apstiprinājusies"?
2. a) Vai Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Direktīvu Nr. 97/11/EK⁽²⁾ un Direktīvu Nr. 2003/35/EK⁽³⁾, 1., 5., 6., 7., 8. un 10.a pantam ir pretrunā juridisks režīms, kurā tiesības īstenot projektu, kuram jāveic ietekmes novērtējums, ir piešķirtas ar tiesību aktu, kuru nevar pārsūdzēt tiesā vai citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta ar likumu, lai — pamatojoties uz materiāliem vai procesuāliem aspektiem — pārsūdzētu lēmumu, kas dod tiesības projektu īstenot?
- b) Vai 1998. gada 25. jūnijā pieņemtās Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Eiropas Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK⁽⁴⁾, 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai — pamatojoties uz

projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem — apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, uz ko attiecas 6. panta noteikumi?

- c) Vai, raugoties no 1998. gada 25. jūnijā pieņemtās Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko Eiropas Kopiena ir apstiprinājusi ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK, viedokļa, Direktīvas 85/337/EKK, kas grozīta ar Direktīvu 2003/35/EK, 10.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir uzlikts pienākums paredzēt iespēju griezties tiesā vai kādā citā neatkarīgā un objektīvā institūcijā, kas noteikta likumā, lai apstrīdētu lēmumu, darbības vai bezdarbības likumību, pamatojoties uz projektu, kuri pakļauti ietekmes novērtējumam, atļauju materiālo un procesuālo režīmu materiāliem vai procesuāliem aspektiem?

⁽¹⁾ Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EKK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EKK un 96/61/EK (OV L 73, 5. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmums 2005/370/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 124, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale Ordinario di Palermo (Itālija) 2009. gada 15. aprīļa rīkojumu — Todaro Nunziatina & C. snc/Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale

(lieta C-138/09)

(2009/C 153/43)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Ordinario di Palermo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Todaro Nunziatina & C. snc

Atbildētājs: Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai, ņemot vērā to, ka atbalstu režīms (identificēts ar Nr. NN 91/A/95), ko Sicīlijas reģions ieviesa ar 1991. gada 15. maija reģionālā likuma Nr. 27 10. pantu, paredzēja piemaksu mehānismu uz minimums diviem līdz maksimums pieciem gadiem (2 gadi pieņemšanai darbā ar apmācības un darba līgumu plus maksimums 3 gadi gadījumā, ja no apmācības un darba līguma darba tiesiskās attiecības tika mainītas uz pieņemšanu darbā uz nenoteiktu laiku) Eiropas Komisija ar 1995. gada 14. novembra Lēmumu Nr. 95/C 343/11, ar ko atļāva tā piemērošanu, vēlējas:

— atļaut šādu laika un ekonomisko pabalstu modulāciju laikā (2 gadi + 3 gadi) vai turpretī

— uzskatīja par atļautu ekskluzīvi un alternatīvi piešķirt piemaksas pieņemšanai darbā ar apmācības un darba līgumu (ja tie ir uz diviem gadiem) vai piemaksu piešķiršanu to darbinieku, kas bija pieņemti darbā ar apmācības un darba līgumu, pārejai nodarbinātībā uz nenoteiktu laiku (uz paredzētajiem trīs gadiem no pārejas);

2) vai 1997. finanšu gada termiņš valsts atbalsta piemērošanai, ko EK minēja 1995. gada 14. novembra Lēmumā Nr. 95/C 343/11, ar ko atļāva ar reģionālā likuma Nr. 27/91 10. pantu izveidoto režīmu, ir jāsaprot:

— kā sākotnējā prognoze par izdevumiem par atbalstiem, kas katrā ziņā bija paredzēti izsniegšanai turpmākajos gados (atkarībā no dažādām iespējamām atļauto atbalstu interpretācijām, kuras ir minētas iepriekš), vai drīzāk

— [...] kā gala termiņš kompetento reģiona iestāžu veiktajai fiziskai piemaksu izsniegšanai;

3) vai tādējādi pieņemšanai darbā ar apmācības un darba līgumu reģionālā likuma Nr. 27/91 10. panta izpratnē, kura notika, piemēram, 1996. gada 1. janvārī un tātad pirms atbalsta piemērošanas perioda, kas tika noteikts ar 1995. gada 14. novembra Lēmumu Nr. 95/C 343/11, beigām, Sicīlijas reģions varēja (un tam vajadzēja) piemērot apskatāmo atbalsta režīmu visiem atļautiem gadiem (proti, 2+3), arī tad, ja minētajā piemērā atļautā režīma piemērošana nozīmētu piemaksu faktiski izmaksāšanu līdz 2001. gada 31. decembrim (proti, 1996 + 5 gadi = 2001);

4) vai Eiropas Komisija, 2002. gada 16. oktobra Lēmuma Nr. 2003/195/EK 1. pantā norādot, ka: "atbalstu režīms, kas ir izveidots ar 1997. gada 27. maija Sicīlijas reģiona reģionālā likuma Nr. 16 11. panta 1. punktu, ko Itālija gatavoja piešķirt, ir nesaderīgs ar kopējo tirgu. Šī iemesla dēļ atbalstu nedrīkst piešķirt", gribēja:

— nedot savu atļauju "jaunajam" atbalsta režīmam, kas tika izveidots ar reģionālā likuma Nr. 16/97 11. pantu, [...] jo uzskatīja to par "patstāvīgu" sistēmu, kuras mērķis ir pagarināt atbalsta, kas tika ieviests ar reģionālā likuma Nr. 27/91 10. pantu, piemērošanas periodu pēc 1996. gada 31. decembra termiņa, iekļaujot tajā arī izdevumus par pieņemšanu darbā vai pāreju [nodarbinātībā uz nenoteiktu laiku], kura notika 1997. un 1998. gadā, vai

— turpretī minētā lēmuma mērķis būtībā ir liegt reģionam faktiski nodrošināt ekonomiskus līdzekļus, lai kavētu valsts atbalstu, kas tika ieviesti ar reģionālā likuma Nr. 27/91 10. pantu, konkrētu izmaksāšanu arī attiecībā uz pieņemšanu darbā vai pāreju [nodarbinātībā uz nenoteiktu laiku], kura notika pirms 1996. gada 31. decembra;

5) ja Komisijas lēmuma interpretācija ir tāda, kas ir minēta 4. apakšpunkta pirmajā gadījumā, vai šis lēmums ir saderīgs ar Līguma 87. panta interpretāciju, ko Komisija izmantoja, pamatojot analogiskus gadījumus, kuri attiecās uz atbrīvojumiem no sociālās nodrošināšanas iemaksu maksājumiem par apmācības un darba līgumiem, 1999. gada 11. maija Lēmumā 2000/128/EK (kurš attiecās uz Itālijas valsts likumiem un kurš tika tieši pieminēts 2002. gada negatīvā lēmuma motivācijā) un 2003. gada 13. maija Lēmumā 2003/739/EK (kurš attiecās uz Sicīlijas reģiona likumiem);

6) ja Komisijas lēmuma interpretācija ir tāda, kas ir minēta 4. apakšpunkta otrajā gadījumā, kā būtu jāinterpretē iepriekšējais lēmums par atbalsta pasākumu atļauju, ņemot vērā divkāršu nozīmi, kas piemīt apstākļa vārdam "papildu": "papildu attiecībā uz Komisijas lēmumā noteikto budžetu" vai "papildu attiecībā uz finansējumu, ko reģions paredzēja tikai līdz 1996. gada budžetam";

7) visbeidzot, kādi atbalsti ir jāuzskata par likumīgiem un kādi — par nelikumīgiem saskaņā ar Komisijas viedokli;

8) kuram no pamata prāvas dalībniekiem (Uzņēmumam vai Administrācijai) ir pienākums pierādīt, ka Komisijas noteiktais budžets nav ticis pārsniegts;

9) vai, nosakot iespējamo budžeta, kurš tika sākotnēji atļauts ar 1995. gada 14. oktobra [novembra] Lēmumu Nr. 95/C 343/11, pārsniegšanu, ir nozīme tam, ka, iespējams, atbalsta saņēmējiem uzņēmumiem izmaksātie likumiskie procenti tiek atzīti par novēlotu to piemaksu samaksu, kuras ir atzītas par likumīgām un pieļaujāmām;

10) gadījumā, ja tam ir nozīme, nosakot budžeta pārsniegšanu, kāds procentu veids būtu jāpiemēro?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale di Genova (Itālija) 2009. gada 17. aprīļa rīkojumu — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA — Curatore dott. Alberto Fontana/Presidenza del Consiglio dei Ministri

(lieta C-140/09)

(2009/C 153/44)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Genova

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA — Curatore dott. Alberto Fontana*

Atbildētājs: *Presidenza del Consiglio dei Ministri*

Prejudiciālais jautājums

Vai Kopienų tiesību principiem — it īpaši normām, kas iekļautas Līguma 86., 87. un 88. pantā un V sadaļā (iepriekš — IV sadaļā) — atbilst tāds valsts tiesiskais regulējums valsts atbalsta jomā, kāds ietverts Likumā 684/1974, it īpaši tā 19. pantā, kurā paredzēta iespējamā valsts atbalsta piešķiršana — pat ja tā notiek tikai avansā — bez vienošanās un iepriekš nenosakot precīzus un stingrus kritērijus, ar kuriem novērst to, ka atbalsta piešķiršana varētu izraisīt konkurences izkropļojumus, un vai šajā sakarā ir nozīme tam, ka saņēmējam ir jāpiemēro administratīvās iestādes noteiktie tarifi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Beļģija) 2009. gada 22. aprīļa rīkojumu — kriminālprocess pret V.W. Lahousse un Lavichy BVBA

(lieta C-142/09)

(2009/C 153/45)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde

Lietas dalībnieki pamata procesā

Apsūdzētie:

1. *V.W. Lahousse*

2. *Lavichy BVBA*

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīva 2002/24/EK⁽¹⁾, it īpaši 1. panta 1. punkta d) apakšpunkts (saskaņā ar kuru direktīva neattiecas uz transportlīdzekļiem, kuri ir paredzēti sacensībām uz ceļa vai apvidus apstākļos) ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstis šīs direktīvas piemērošanu var attiecināt uz visiem pārvaldājumiem uz sauszemes (t.i., uz divriteņu vai trīsriteņu transportlīdzekļu izmantošanu arī savrup no valsts ceļiem un/vai privātos zemes īpašumos) un tādējādi piemērot, neparedzot izņēmumus transportlīdzekļiem, kuri ir paredzēti sacensībām uz ceļa (ātrumsaīkstes) vai apvidus apstākļos?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 18. marta Direktīva, kas attiecas uz divriteņu vai trīsriteņu mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprinājumu un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 92/61/EEK (OV L 124, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Fővárosi Bíróság (Ungārija) 2009. gada 23. aprīļa rīkojumu — Pannon GSM Távközlési Rt./Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke

(lieta C-143/09)

(2009/C 153/46)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Pannon GSM Távközlési Rt.*

Atbildētājs: *Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Kopienų tiesībām un it īpaši Pievienošanās aktu (OV 2003, L 236), kā arī EKL 10. un 249. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/22/EK⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — “Universālā pakalpojuma direktīva”) un it īpaši tās 13. panta 2. punkts un IV pielikums ir piemērojami atbalsta un sadales mehānismiem, ko Ungārija kā dalībvalsts noteikusi attiecībā uz universālajiem pakalpojumiem, kas sniegti 2003. gadā, proti, pirms tās pievienošanās 2004. gada 1. maijā, attiecībā uz kuriem pamats to atbalsta finansēšanai, piešķiršanai un izmaksāšanai ir lēmumi, kas pieņemti administratīvā procedūrā, kas uzsākta un pabeigta pēc Ungārijas pievienošanās Eiropas Savienībai?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša — vai Universālā pakalpojuma direktīva un it īpaši tās 13. pants un IV pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka universālā pakalpojuma sniedzējam ir tiesības uz to, ka viņam tiek izmaksāts atbalsts, kura lielums ir vienāds ar abonementa maksas starp starpību starp viņa piedāvāto priekšrocību tarifu paketi un parasto tarifu paketi?
- 3) Gadījumā, ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzīga — vai universālā pakalpojuma finansēšanai domāts atbalsts, kura lielums netiek aprēķināts saskaņā ar Universālā pakalpojuma direktīvu, bet gan, pamatojoties uz izmaksām, kas augstākas par neto vērtību, uzskatāms par valsts atbalstu, kas ir saderīgs ar kopējo tirgu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē?
- 4) Vai pareiza Universālā pakalpojuma direktīvas noteikumu interpretācija pieļauj dalībvalsts pagaidu pasākumus, ar kuriem vienīgi attiecībā uz universālajiem pakalpojumiem, kas sniegti 2003. gadā, pirms pievienošanās, paredzēts piemērot no Universālā pakalpojuma direktīvas atšķirīgas tiesību normas un kuri, lai gan atļaudami pieņemt uz šīm normām balstītu lēmumus par atbalsta un sadales mehānismiem un it īpaši — lēmumus par iemaksām un atbalsta maksājumiem, būtībā ir bez ierobežojuma laikā?

5) Vai Universālā pakalpojuma direktīvas un it īpaši tās 13. panta 2. punkta pēdējā teikuma un IV pielikuma noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir tieša iedarbība?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberster Gerichtshof (Austrija) 2009. gada 24. aprīļa rīkojumu — Hotel Alpenhof GesmbH/Oliver Heller

(lieta C-144/09)

(2009/C 153/47)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Hotel Alpenhof GesmbH

Atbildētājs: Oliver Heller

Prejudiciālie jautājumi

Vai darbību var uzskatīt par “novirzītu” Regulas (EK) Nr. 44/2001 (“Brisele I”) (¹) 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ja internetā ir pieejama patērētāja līgumslēdzēja puses mājas lapa?

(¹) Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Vācija) 2009. gada 24. aprīļa rīkojumu — Land Baden-Württemberg/Panagiotis Tsakouridis

(lieta C-145/09)

(2009/C 153/48)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Land Baden-Württemberg

Atbildētājs: Panagiotis Tsakouridis

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK (¹) 28. panta 3. punktā izmantotais “nopietnu valsts drošības apsvērumu” jēdziens ir interpretējams tādējādi, ka izraidīšanu var pamatot tikai nenovēršams dalībvalsts ārējās vai iekšējās drošības apdraudējums un par tādu ir uzskatāma tikai valsts un tās būtiskāko struktūru eksistence, to funkcionēšana, iedzīvotāju izdzīvošana, kā arī ārējās attiecības un tautu mierīga līdzpastāvēšana?

2) Kādā gadījumā tiek zaudēta Direktīvas 2004/38/EK 28. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteiktā paplašinātā aizsardzība pret izraidīšanu, ko nodrošina uzturēšanās uzņēmējā dalībvalstī iepriekšējo desmit gadu laikā? Vai šajā sakarā ir atbilstoši jāpiemēro pastāvīgās uzturēšanās tiesību zaudēšanas nosacījums, kas minēts Direktīvas 2004/38/EK 16. panta 4. punktā?

3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša un ir atbilstoši piemērojams Direktīvas 2004/38/EK 16. panta 4. punkts, vai paplašinātā aizsardzība pret izraidīšanu tiek zaudēta tikai termiņa notecējuma dēļ, neatkarīgi no attiecīgajiem prombūtnes iemesliem?

4) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša un ir atbilstoši piemērojams Direktīvas 2004/38/EK 16. panta 4. punkts, vai piespiedu atgriešanās uzņēmējā dalībvalstī pirms divu gadu termiņa beigām kriminālsoda izpildes ietvaros var būt par iemeslu paplašinātās aizsardzības pret izraidīšanu saglabāšanai, kaut arī pamatbrīvības pēc atgriešanās nevar tikt izmantotas ilgāku laiku?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (Dokuments attiecas uz EEZ); OV L 158, 30.04.2004., 77.-123. lpp., kā arī labojumi OV L 229, 29.06.2004., 35.-48. lpp., un OV L 204, 28. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesgerichtshof (Vācija) 2009. gada 24. aprīļa rīkojumu — Prof. Dr. Claus Scholl/Stadtwerke Aachen AG

(lieta C-146/09)

(2009/C 153/49)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Prof. Dr. Claus Scholl

Atbildētājs: Stadtwerke Aachen AG

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīvas 1997/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem ⁽¹⁾ 6. panta 3. punkta trešajā ievilkumā minētais trešais gadījums ir jāinterpretē tādējādi, ka atteikuma tiesības nevar izmantot, ja ir noslēgti distances līgumi par strāvas un gāzes piegādi pa vadiem vai caurulēm?

⁽¹⁾ OV L 144, 19. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberlandesgericht Wien (Austrija) 2009. gada 24. aprīļa rīkojumu — Ronald Seunig/Maria Hölzel

(lieta C-147/09)

(2009/C 153/50)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Wien

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Ronald Seunig

Atbildētāja: Maria Hölzel

Prejudiciālie jautājumi

1) a) Vai Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — "Regula Nr. 44/2001") 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā otrais ievilkums, ja ir noslēgts pakalpojumu sniegšanas līgums, ir piemērojams arī tad, ja pakalpojumus saskaņā ar līgumu sniedz vairākās dalībvalstīs?

Ja uz šo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

Vai iepriekš minētais noteikums ir jāinterpretē tādējādi, ka

- b) raksturīgā saistības izpildes vieta ir jānosaka pēc tās vietas, kurā, ņemot vērā darbības laika patēriņu un nozīmi, atrodas pakalpojumu sniedzēja darbības galvenā vieta;
- c) ja darbības galveno vietu konstatēt nav iespējams, vai prasību attiecībā uz visām no līguma izrietošajām prasījuma tiesībām pēc prasītāja izvēles var iesniegt jebkurā pakalpojumu sniegšanas vietā Kopienas teritorijā?

2) Ja uz šo jautājumu tiek sniegta noliedzīga atbilde:

Vai Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta a) apakšpunktu arī tad var piemērot attiecībā uz līgumu par pakalpojumu sniegšanu, ja pakalpojumus saskaņā ar līgumu sniedz vairākās dalībvalstīs?

⁽¹⁾ OV 2001, L 12, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2009. gada 11. februāra spriedumu lietā T-25/07 Iride SpA, Iride Energia SpA/Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 27. aprīlī iesniegušas Iride SpA un Iride Energia SpA

(lieta C-150/09 P)

(2009/C 153/51)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Iride SpA, Iride Energia SpA (pārstāvji — L. Radicati di Brozolo, M. Merola, T. Ubaldi, advokāti)

Cita lietas dalībniece: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atcelt spriedumu, par kuru iesniegta apelācijas sūdzība;

— atzīt Pirmās instances tiesā iesniegtās prasības pieteikumā norādītās prasības un, pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai saskaņā ar Tiesas Statūtu 61. pantu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesu instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas savu prasījumu pamatā norāda uz diviem atcelšanas pamatiem.

Pirmkārt, kļūdains interpretēts un piemērots EKL 253. pants, jo apstrīdētais lēmums nav pietiekoši pamatots. Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, jo, nosakot, vai attiecīgajā lietā ir izpildīti EKL 87. panta 1. punkta nosacījumi, uzskatīja, ka pietiek, ja ir izpildīti EKL 253. pantā paredzētie nosacījumi: i) vienkāršs Komisijas apgalvojums, ka pasākums ir uzskatāms par valsts atbalstu; ii) iespēja izmantot lēmumu par izmeklēšanas uzsākšanu un Komisijas iepriekšēji pieņemtos atsevišķos lēmumus, lai pamatotu apstrīdēto pasākumu.

Otrais pamats attiecas uz prasības pamatu sagrozīšanu un kļūdu tiesību piemērošanā, kuru Pirmās instances tiesa pieļāva, izvērtējot *Deggendorf* judikatūras piemērojamību, lai izspriestu šo lietu. It īpaši Pirmās instances tiesa:

i) sagrozīja apelācijas sūdzības iesniedzēju izvirzītos prasību pamatus pirmajā instancē, jo tā uzskatīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas ir nepareizi izmantojušas valsts atbalsta pārbaudes procedūru, tomēr tieši nenorādot, kas ir šīs nepareizās izmantošanas pamatā;

ii) nenorādīja uz kļūdu, kuru Komisija pieļāva, izvērtējot sprieduma lietā *Deggendorf* piemērojamību šajā lietā, jo tā konkrēti un īpaši neanalizēja konkurences un starpkopienu tirdzniecības izkropļošanas sekas, kas radušās jaunā un iepriekšējā, neatgūtā valsts atbalsta kumulatīvu ietekmes rezultātā;

- iii) nenorādīja uz kļūdām, kuras Komisija pieļāva, izvērtējot sprieduma lietā *Deggendorf* piemērojamību šajā lietā, jo *de facto* tā iepriekš piešķirto, neatgūto valsts atbalstu pārveidoja par papildu kritēriju, lai izvērtētu valsts atbalsta saderību, un noteica to par tādu papildu nosacījumu un noteicošo apstākli, pamatojoties uz kuru var noteikt valsts atbalsta saderību, kas nav paredzēts Līgumā;
- iv) nenorādīja, ka Komisija pārmērīgās un ļaunprātīgās sprieduma lietā *Deggendorf* interpretācijas rezultātā pretēji Līgumā vai no tā izrietošajiem tiesību aktiem pārveidoja šo judikatūru par soda līdzekli, ar kuru tiek nosodīta dalībvalstu pienākumu neizpilde;
- v) nenorādīja, ka tad, kad Komisija, nolemjot uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz pasākumu, par kuru paziņoja Itālija, pierādīja, ka tās rīcībā bija visa tā informācija, kas ir vajadzīga, lai uzsāktu izmeklēšanu par pasākuma saderību. Tādējādi Komisija nonāca pretrunā ar apgalvojumu, uz kuru ir balstīts apstrīdētais lēmums, atbilstoši kuram Itālijas iestādes un sabiedrība, kas guva labumu, paziņojuma procedūras laikā neiesniedza Komisijai pietiekošu informāciju, lai tā varētu izvērtēt pasākuma saderību;
- vi) pieļāva būtisku kļūdu tiesību piemērošanā, nosakot, ka saskaņā ar Kopienų judikatūru Komisijai nav pienākuma veikt konkrētu un detalizētu analīzi attiecībā uz to, vai var uzskatīt, ka ir izpildīti visi apstākļi, pamatojoties uz kuriem varētu noteikt, ka ir izpildīti visi EKL 87. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, lai varētu uzskatīt, ka attiecīgo pasākumu var uzskatīt par valsts atbalstu.

Prasība, kas celta 2009. gada 4. maijā — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika

(lieta C-154/09)

(2009/C 153/52)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — P. Guerra e Andrade un A. Nijenhuis.)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka valsts tiesībās pareizi netransponējot Kopienų tiesību normas, kas reglamentē universālā pakalpojuma sniedzēja vai sniedzēju izraudzīšanos, vai katrā ziņā praksē negarantējot šo normu piemērošanu, Portugāles Republika nav izpildījusi Direktīvas 2002/22/EK⁽¹⁾ 3. panta 2. punktā un 8. panta 2. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Portugāles Likuma par elektroniskajām komunikācijām (2004. gada 10. februāra likums Nr. 5/2004) 121. pantā līdz 2025. gadam tiek saglabāts sabiedriskais pakalpojums, sabiedriskā pakalpojuma ekskluzīvā koncesija un attiecīgas tiesības un pienākumi, sabiedrisko telekomunikāciju pakalpojumu koncepcijai esot *PT Comunicações SA*.

Komisija apgalvo, ka attiecībā uz par universālā pakalpojuma sniegšanu atbildīgo sabiedrību izraudzīšanos Portugāles Likums par elektroniskajām komunikācijām ir neskaidrs, nelōģisks un pretrunīgs.

Tādējādi Portugāles Republika nav izraudzījiesies par universālā pakalpojuma sniegšanu atbildīgo sabiedrību vai sabiedrības, izmantojot efektīvu, objektīvu, pārskatāmu un nediskriminējošu izraudzīšanās mehānismu, kā paredzēts Direktīvas 2002/22 8. panta 2. punktā saistība ar 3. panta 2. punktu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OVL 108, 51. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar SYMVOULIO TIS EPIKRATEIAS (Grieķija) 2009. gada 8. maija rīkojumu — pilnsabiedrība “Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E.”/Ekonomikas ministrija

(lieta C-160/09)

(2009/C 153/53)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: pilnsabiedrība “Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E.”

Atbildētāja: Ekonomikas ministrija

Prejudiciālais jautājums

Vai privātpersona (uzņēmums, kas nodarbojas ar Ekvadoras izcelsmes banānu importu), kura lūdž pilnībā atmaksāt nepamatoti samaksāto akcīzes nodokli par patēriņu, var vērsties valsts tiesā, pamatojoties uz to, ka valsts nodokļu noteikums (Likuma Nr. 1798/1988 7. pants, kā to groza Likuma Nr. 1914/1990 10. pants) nav saderīgs ar Regulas (EEK) Nr. 1591/84⁽¹⁾ apstiprināto Eiropas Ekonomiskās Kopienas un 1984. gada Kartahenas valstu vienošanās nolīguma 4. pantu?

⁽¹⁾ OV L 153, 08.06.1984, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Simvoulio tis Epikrateias (Grieķija) 2009. gada 8. maija rīkojumu — K. Fragkopoulos kai SIA O.E./Nomarchiaki Aftodioikisi Korinthias

(lieta C-161/09)

(2009/C 153/54)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Simvoulio tis Epikrateias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: K. Fragkopoulos kai SIA O.E.

Atbildētāja: Nomarchiaki Aftodioikisi Korinthias

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai sabiedrība-prasītāja vai uzņēmums, kas veic žāvēto vīnogu apstrādi un iepakojumu, kurš ir dibināts tādā valsts zonā, kurā ar likumu ir aizliegts apstrādāt un iepakot dažādu veidu citās valsts zonās audzētas žāvētas vīnogas, un kas līdz ar to nevar eksportēt tās žāvētās vīnogas, kuras tiek iegūtas, apstrādājot dažādās citās iepriekš minētās zonās audzētas vīnogas, var tiesā apgalvot, ka attiecīgie tiesību pasākumi ir pretēji EKL 29. pantam?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu sniegta apstiprinoša atbilde, vai tādi Grieķijas tiesību noteikumi, kas attiecas uz šo strīdu un ar kuriem, pirmkārt, eksportēšanas nolūkā ir aizliegts noteiktā zonā uzglabāt un apstrādāt žāvēto vīnogu augļus no dažādām valsts zonām, jo tajā ir atļauts apstrādāt tikai tādus žāvēto vīnogu augļus, kas tiek audzēti uz vietas attiecīgajā zonā, un, otrkārt, ar kuriem paredz, ka par aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādi var atzīt tikai tās žāvētās vīnogas, kas ir apstrādātas un iepakotas attiecīgajā zonā, kurā tās tiek audzētas, ir pretēji EKL 29. pantam, saskaņā ar kuru ir aizliegti eksporta kvantitatīvie ierobežojumi un pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību?
- 3) Ja uz otro jautājumu sniegta apstiprinoša atbilde, vai produkta, kas saskaņā ar dalībvalsts likumu tiek noteikts ģeogrāfiski un attiecībā uz kuru nav paredzēta kāda īpaša norāde, kas norādītu uz tā augstāko un unikālo kvalitāti — kuru vispārēji nosaka, pamatojoties uz produkta izcelsmi noteiktā ģeogrāfiskā zonā — kvalitātes nodrošināšana saskaņā ar EKL 30. pantu ir leģitīms primāro vispārējo interešu iemesls, balstoties uz kuru ir piemērojams izņēmums EKL 29. pantam, ar kuru ir aizliegti eksporta kvantitatīvie ierobežojumi un pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Court of Appeal (Anglija un Velsa) (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) 2009. gada 8. maija rīkojums — Secretary of State for Work and Pensions/Taous Lassal

(lieta C-162/09)

(2009/C 153/55)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (Anglija un Velsa) (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Secretary of State for Work and Pensions

Atbildētāja: Taous Lassal

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Apstākļos, kad: (i) ES pilsonē 1999. gada septembrī ieradās Apvienotajā Karalistē kā darba ņēmēja un turpināja būt darba ņēmēja līdz 2005. gada februārim, (ii) pēc tam ES pilsonē izbrauca no Apvienotās Karalistes un uz 10 mēnešiem atgriezās dalībvalstī, kuras pilsonē viņa ir, (iii) ES pilsonē atgriezās Apvienotajā Karalistē 2005. gada decembrī un nepārtraukti tur uzturējās līdz 2006. gada novembrim, kad viņa iesniedza lūgumu par sociālo nodrošinājumu:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38 16. panta 1. punkts ir interpretējams tādejādi, kas tas piešķir minētajai ES pilsonēi pastāvīgas uzturēšanās tiesības tā fakta dēļ, ka viņa ir likumīgi nepārtraukti piecu gadu periodā, kas beidzās pirms 2006. gada 30. aprīļa (dienas, līdz kurai dalībvalstīm vajadzēja transponēt Direktīvu), uzturējusies saskaņā ar agrākiem Kopienas tiesību aktiem, kas darba ņēmējiem piešķir uzturēšanās tiesības?

Prasība, kas celta 2009. gada 13. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika

(lieta C-169/09)

(2009/C 153/56)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — S. Schönberg un M. Karanasou Apostolopoulou)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Grieķijas Republika, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 6. jūlija Direktīvu 2005/32/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem, un ar ko groza Padomes Direktīvu 92/42/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 96/57/EK un 2000/55/EK⁽¹⁾, un katrā ziņā nepaziņojot par to Komisijai, nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2005/32/EK transponēšanas termiņš valsts tiesībās beidzās 2007. gada 10. augustā.

⁽¹⁾ OV L 191, 22.07.2005., 29. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 13. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika

(lieta C-170/09)

(2009/C 153/57)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. Peere un P. Dejmek)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvus un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai⁽¹⁾, prasības, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Francijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2005/60/EK transponēšanai valsts tiesībās noteiktais termiņš beidzās 2007. gada 15. decembrī. Taču prasības celšanas dienā atbildētāja joprojām nav veikusi visus direktīvas transponēšanai vajadzīgos pasākumus vai katrā ziņā nav tos darījusi zināmus Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 309, 15. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 13. maijā — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika

(lieta C-171/09)

(2009/C 153/58)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. Peere un P. Dejmek)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvus un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2006. gada 1. augusta Direktīvas 2006/70/EK, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2005/60/EK attiecībā uz “politiski ietekmējamās personas” definīciju un tehniskajiem kritērijiem vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām un atbrīvojumam sakarā ar finanšu darbību, kuru veic reti vai ļoti ierobežotos apjomos⁽¹⁾, prasības, vai katrā ziņā tos nedarot zināmus Komisijai, Francijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

- piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2006/70/EK transponēšanai valsts tiesībās noteiktais termiņš beidzās 2007. gada 15. decembrī. Taču prasības celšanas dienā atbildētāja joprojām nav veikusi visus direktīvas transponēšanai vajadzīgos pasākumus vai katrā ziņā nav tos darījusi zināmus Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 214, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Court of Appeal (Apvienotā Karaliste) 2009. gada 14. maija rīkojumu — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs/Axa UK plc

(lieta C-175/09)

(2009/C 153/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Atbildētājs: Axa UK plc

Prejudiciālie jautājumi

1. Kādas ir pakalpojuma, kurš ir atbrīvots no nodokļa un kura "mērķis ir pārskaitīt naudas līdzekļus un radīt juridiskās un finansiālās situācijas izmaiņas", pazīmes? Īpaši:
 - a) Vai atbrīvojums ir piemērojams pakalpojumiem, kuri citādi būtu jāveic kādai no finanšu institūcijām, kas a) debitē vienu kontu, b) attiecīgi kreditē otru kontu, vai c) veic starpuzdevumu starp a) un b) posmiem?
 - b) Vai atbrīvojums ir piemērojams pakalpojumiem, kuru izpildē neietilpst tādu uzdevumu veikšana kā viena konta debitēšana un otra konta attiecīga kreditēšana, tomēr kuri gadījumā, ja notiek līdzekļu pārskaitīšana, var tikt uzskatīti par šī pārskaitījuma *iemeslu*?
2. Vai, ņemot vērā SDC, komersants (kas nav banka veic pakalpojumu, kas ir atbrīvots no nodokļa saskaņā ar 14. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunktu, ja uzdevumos, kurus tas veica sava klienta labā, 1) ietilpst naudas summu, kas

klientam pienākas no trešās personas, iekasēšana, apstrāde un tālāka maksājuma veikšana; īpaši, ja uzdevumos ietilpst:

- a) informācijas nodošana trešās personas bankai, pieprasot veikt maksājumu no trešās personas bankas konta uz komersanta bankas kontu saskaņā ar atļauju, ko šī trešā persona ir sniegusi bankai (saskaņā ar Tiešā debita shēmu); un līdz ar to, ja banka veic šo maksājumu,
 - b) rīkojuma sniegšana komersanta bankai pārskaitīt līdzekļus no viņa konta uz klienta bankas kontu,

bet 2) tajos neietilpst uzdevums a) debitēt bankas kontu, b) attiecīgi kreditēt otru bankas kontu vai c) veikt jebkāda veida starpuzdevumus starp a) un b)?
3. Vai atbilde uz (iepriekš minēto) 2. jautājumu būtu savādāka, ja 2. jautājumā aprakstītais pakalpojums tiktu sniegts, nododot informāciju elektroniskai sistēmai, kas tad automātiski sazinās ar attiecīgo banku, pat, ja informācijas nodošanas rezultātā ne vienmēr notiks pārskaitījums (piemēram, tādēļ, ka trešā persona ir atcēlusī tās atļauju savai bankai vai arī tās kontā nepietiek līdzekļi)?

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Pirmās instances tiesas 2009. gada 6. maija spriedums —
Wieland-Werke/Komisija

(lieta T-116/04) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Rūpniecisko vara cauruļu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Cenu noteikšana un tirgu sadale — Naudas sodi — Soda tiesiskuma princips — Attiecīgā tirgus apmērs — Preventīva ietekme — Pārkāpuma ilgums — Sadarbība)

(2009/C 153/60)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wieland-Werke AG, Ulma [Ulm] (Vācija) (pārstāvji — R. Behtolds [R. Bechtold] un U. Soltēss [U. Soltész], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — sākotnēji E. Žipinī Furnjē [É. Gippini Fournier] un H. Gedinga [H. Gading], pēc tam Žipinī Furnjē, O. Vēbers [O. Weber] un K. Mojcesoviča [K. Mojzesowicz], advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt vai samazināt naudas soda summu, kas prasītājam ir uzlikta ar Komisijas 2003. gada 16. decembra Lēmuma C (2003) 4820 galīgajā redakcijā par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/E-1/38.240 — Rūpnieciskās caurules) 2. panta a) punktu

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Wieland-Werke AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 118, 30.04.2004.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 6. maija spriedums —
Outokumpu un Luvata/Komisija

(lieta T-122/04) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Rūpniecisko vara cauruļu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Cenu noteikšana un tirgu sadale — Naudas sodi — Attiecīgā tirgus apmērs — Atbildību pastiprinoši apstākļi — Recidīvs)

(2009/C 153/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Outokumpu Oyj (Espoo, Somija) un Luvata Oy, agrāk Outokumpu Copper Products Oy (Espoo) (pārstāvji — J. Ratliff, barrister, F. Distefano un J. Luostarinen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — É. Gippini Fournier, pārstāvis)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt vai samazināt naudas soda summu, kas prasītājam ir uzlikta ar Komisijas 2003. gada 16. decembra Lēmuma C (2003) 4820 galīgajā redakcijā par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/E-1/38.240 — Rūpnieciskās caurules) 2. panta b) daļu, un, otrkārt, Komisijas pretprasība par minētā naudas soda summas palielināšanu.

Rezolutīvā daļa

1) prasību noraidīt;

2) Outokumpu Oyj un Luvata Oy atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 118, 30.04.2004.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 6. maija spriedums —
KME Germany u.c./Komisija**

(lieta T-127/04) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Rūpniecisko vara cauruļu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Cenu noteikšana un tirgu sadale — Naudas sodi — Konkrētā ietekme uz tirgu — Attiecīgā tirgus apmērs — Pārkāpuma ilgums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Sadarbība)

(2009/C 153/62)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: KME Germany AG, agrāk — KM Europa Metal AG, Osnabrike [Osnabruck] (Vācija); KME France SAS, agrāk — Tréfi-métaux SA, Kurbevuā [Courbevoie] (Francija); un KME Italy SpA, agrāk — Europa Metall SpA, Florence [Florence] (Itālija) (pārstāvji — M. Siragusa [M. Siragusa], A. Vinklers [A. Winckler], Dž. Č. Rica [G. C. Rizza], T. Grafs [T. Graf] un M. Pjerdžovanni [M. Piergiovanni], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — E. Žipinī Furnjē [É. Gippini Fournier], pārstāvis, kam palīdz K. Tomass [C. Thomas], advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt vai samazināt naudas sodu summu, kas prasītājam ir uzlikti ar Komisijas 2003. gada 16. decembra Lēmuma C (2003) 4820 galīgajā redakcijā par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/E-1/38.240 — Rūpnieciskās caurules) 2. panta c), d) un e) punktu, un, otrkārt, Komisijas pretprasība par minēto naudas sodu summas palielināšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) KME Germany AG, KME France SAS un KME Italy SpA atļdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 146, 29.05.2004.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 7. maija spriedums —
NVV u.c./Komisija**

(lieta T-151/05) ⁽¹⁾

(Konkurence — Koncentrācija — Nokaušanai domātu dzīvu cūku un sivēnmāšu iegādes tirgus — Lēmums, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu — Attiecīgā ģeogrāfiskā tirgus definīcija — Pienākums ievērot pienācīgu rūpību — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2009/C 153/63)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Nederlandse Vakbond Varkenshouders (NVV), Lunterena (Nīderlande) Marius Schep, Lopika, (Nīderlande) un Nederlandse Bond van Handelaren in Vee (NBHV), Hāga (Nīderlande) (pārstāvji — sākotnēji J. Kneppelhout un M. van der Kaden, pēc tam J. Kneppelhout, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — sākotnēji A. Whelan un S. Nož, pēc tam A. Bouquet un S. Nož)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Sovion NV, Besta (Nīderlande) (pārstāvji: J. de Pree un W. Geursen, advokāti)

Priekšmets

Prasību atcelt Komisijas 2004. gada 21. decembra lēmumu, ar kuru koncentrācija ir atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līguma darbību (lieta COMP/M.3605)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Nederlandse Vakbond Varkenshouders (NVV), Mariuss Šeps un Nederlandse Bond van Handelaren in Vee (NBHV) sedz savus, kā arī atļdzina Komisijas un Sovion NV tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 171, 09.07.2005.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 7. maija spriedums — NHL Enterprises/ITSB — Glory & Pompea (“LA KINGS”)

(lieta T-414/05) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “LA KINGS” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “KING” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2009/C 153/64)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: NHL Enterprises BV, Rijswijk (Nīderlande) (pārstāvji — G. Llewelyn, solicitor, V. Barresi, advokāts, vēlāk — M. Collins, solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — J. Novais Gonçalves un D. Botis)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Glory & Pompea, SA, Mataró (Spānija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2005. gada 6. jūlija lēmumu lietā R 371/2003-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Glory & Pompea, SA un NHL Enterprises BV.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2005. gada 6. jūlija lēmumu lietā R 371/2003-4;
- 2) ITSB sedz savus, kā arī atlīdzina NHL Enterprises BV tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 36, 11.2.2006.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 14. maija rīkojums — Fiorucci/ITSB — Edwin (“ELIO FIORUCCI”)

(lieta T-165/06) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas un atcelšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “ELIO FIORUCCI” — Plaši pazīstamas personas vārda kā preču zīmes reģistrācija — Regulas (EK) Nr. 40/94 52. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 50. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

(2009/C 153/65)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Elio Fiorucci [Elio Fjoruči], Milāna (Itālija) (pārstāvji — A. Vandzeti [A. Vanzetti], Dž. Sironi [G. Sironi] un F. Rosi [F. Rossi], advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — O. Montalto [O. Montalto] un L. Rampini [L. Rampini])

Cita procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Edwin Co. Ltd, Tokija (Japāna) (pārstāvji — D. Rigati [D. Rigatti], M. Bertani [M. Bertani], S. Verē [S. Vere], K. Muraro [K. Muraro] un M. Balestrierio [M. Balestrierio])

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 6. aprīļa lēmumu lietā R 238/2005-1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas un atcelšanas procesu starp Elio Fiorucci un Edwin Co. Ltd

Rezolutīvā daļa

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 6. aprīļa lēmumu lietā R 238/2005-1, ciktāl tajā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot Codice della Proprietà Industriale (Itālijas Rūpnieciskā īpašuma kodekss) 8. panta 3. punktu;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ITSB sedz savus, kā arī atlīdzina divas trešdaļas Elio Fjoruči tiesāšanās izdevumu;
- 4) Edwin Co. Ltd sedz savus, kā arī atlīdzina vienu trešdaļu Elio Fjoruči tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 190, 12.8.2006.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 19. maija spriedums — Euro-Information/ITSB (“CYBERCREDIT”, “CYBERGESTION”, “CYBERGUICHET”, “CYBERBOURSE” un “CYBERHOME”)

(apvienotās lietas T-211/06, T-213/06, T-245/06, T-155/07 un T-178/07) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdisku preču zīmju “CYBERCREDIT”, “CYBERGESTION”, “CYBERGUICHET”, “CYBERBOURSE” un “CYBERHOME” reģistrācijas pieteikumi — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūtas atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 3. punkts)

(2009/C 153/66)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Euroépénne de traitement de l'information* (Euro-Information) (Strasbūra, Francija) (pārstāvji — P. Greffe, J. Schouman, A. Jacquet un L. Paudrat, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 24. maija lēmumu lietā R 68/2006-1, 12. jūnija lēmumu lietā R 66/2006-1, 5. jūlija lēmumu lietā R 67/2006-1, 2007. gada 28. februāra lēmumu lietā R 1046/2006-1 un 15. marta lēmumu lietā R 67/2006-1 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt apzīmējumus “CYBERGESTION” (lieta T-213/06), “CYBERCREDIT” (lieta T-211/06), “CYBERGUICHET” (lieta T-245/06), “CYBERBOURSE” (lieta T-155/07) un “CYBERHOME” (lieta T-178/07) kā Kopienas preču zīmes

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasības noraidīt;
- 2) *Euroépénne de traitement de l'information* (Euro-Information) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 249, 14.10.2006.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 7. maija rīkojums — Omnicare/ITSB Astellas Pharma (“OMNICARE”)

(lieta T-277/06) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “OMNICARE” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka grafiska preču zīme “OMNICARE” — Lūguma par restitutio in integrum noraidīšana)

(2009/C 153/67)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Omnicare, Inc.* (Covington, Kentucky, Amerikas Savienotās valstis) (pārstāvji — sākotnēji M. Edenborough, barrister un O. Patterson, solicitor, pēc tam M. Edenborough)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — sākotnēji S. Laitinen, pēc tam G. Schneider, pārstāvji)

Citi procesa ITS B Apelāciju padomē dalībnieki, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: *Astellas Pharma GmbH* (Minhene, Vācija) (pārstāvis — A. Franke, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju otrās padomes 2006. gada 24. jūlija lēmumu lietā R 446/2006-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Yamanouchi Pharma GmbH* un *Omnicare, Inc.* un ar kuru noraida *Omnicare, Inc.* iesniegto lūgumu par restitutio in integrum.

Rezolutīvā daļa

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITS B) Apelāciju otrās padomes 2006. gada 24. jūlija lēmumu lietā R 446/2006-2;
- 2) ITS B sedz savus, kā arī atlīdzina *Omnicare, Inc.* tiesāšanās izdevumus;
- 3) *Astellas Pharma GmbH* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 294, 02.12.2006.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 20. maija spriedums —
VIP Car Solutions/Parlaments**

(lieta T-89/07) ⁽¹⁾

(Pakalpojumu publiskais iepirkums — Kopienas uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Eiropas Parlamenta locekļu pārvadāšanu ar automašīnu un autobusu ar šoferi Strasbūras sesiju laikā — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Atteikums paziņot cenu, ko piedāvājis izvēlētais pretendents — Prasība par zaudējumu atlīdzību)

(2009/C 153/68)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: VIP Car Solutions SARL, Oneima [Hoenheim] (Francija) (pārstāvji — G. Velcers [G. Welzer] un S. Levrē [S. Leuvrey], advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — D. Petersheims [D. Petersheim] un M. Ekere [M. Ecker])

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt Parlamenta lēmumu, ar ko ir noraidīts prasītāja iesniegtais piedāvājums konkursa procedūrā Nr. PE/2006/06/UTD/1 saistībā ar Eiropas Parlamenta locekļu pārvadāšanu ar automašīnu un autobusu ar šoferi Strasbūras sesiju laikā, un, otrkārt, prasība par zaudējumu atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Parlamenta lēmumu, ar ko ir atteikts VIP Car Solutions SARL piešķirt tiesības slēgt publiskā iepirkuma līgumu, kas ir priekšmets publiskā iepirkuma procedūrai Nr. PE/2006/06/UTD/1;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Parlaments atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 117, 29.5.2007.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 7. maija spriedums —
Klein Trademark Trust/ITSB — Zafra Marroquinos (“CK
CREACIONES KENNYA”)**

(lieta T-185/07) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “CK CREACIONES KENNYA” reģistrācijas pieteikums — Kopienas agrāka grafiska preču zīme “CK Calvin Klein” un valsts agrāka grafiskas preču zīmes “CK” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas neesamība — Apzīmējumu līdzības neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2009/C 153/69)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Calvin Klein Trademark Trust (Vilmingtona [Wilmington], Delavēra [Delaware], Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — T. Andrade Buē [T. Andrade Boué], I. Lēmans Novo [I. Lehmann Novo] un A. Ernandess Lēmans [A. Hernández Lehmann], advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — O. Mondehars Ortuño [Ó. Mondéjar Ortuño])

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Zafra Marroquinos, SL (Karavaka de la Kruza [Caravaca de la Cruz], Spānija) (pārstāvis — H. Martins Alvaress J. Martín Álvarez), advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 29. marta lēmumu lietā R 314/2006-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Calvin Klein Trademark Trust un Zafra Marroquinos, SL

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Calvin Klein Trademark Trust atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 170, 21.07.2007.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 20. maija spriedums —
CFCMCEE/ITSB (P@YWEB CARD un PAYWEB CARD)**

(apvienotās lietas T-405/07 un T-406/07) ⁽¹⁾

**(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdisku preču zīmju
“P@YWEB/email CARD” un “PAYWEB CARD” reģistrācijas
pieteikumi — Absolūts atteikuma pamatojums — Daļēja
atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 40/94 7. panta 1.
punkta b) apakšpunkts)**

(2009/C 153/70)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), Strasbūra (Francija) (pārstāvji — P. Grefs [P. Greffe], Ž. Šumans [J. Schouman] un L. Podrā [L. Paudrat], avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Foliārs-Mongirāls [A. Folliard-Monguiral])

Priekšmets

Prasības attiecīgi par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 10. jūlija lēmumu (Lieta R 119/2007-1) un 2007. gada 12. septembra lēmumu (Lieta R 120/2007-1) saistībā ar pieteikumiem reģistrēt vārdiskus apzīmējumus “P@YWEB CARD” un “PAYWEB CARD” kā Kopienas preču zīmes.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 10. jūlija lēmumu (lieta R 119/2007-1) un 2007. gada 12. septembra lēmumu (lieta R 120/2007-1) tiktāl, ciktāl ar tiem tiek atteikts kā Kopienas preču zīmes reģistrēt vārdiskos apzīmējumus “P@YWEB CARD” un “PAYWEB CARD” saistībā ar fotogrāfiskiem, kinematogrāfiskiem, signalizācijas, kontroles (pārbaudes), aparātiem un instrumentiem; aparātiem skaņas vai attēla ierakstīšanai, pārraidei, vai reproducēšanai; ieraksta diskiet, elektroniskie plānotājiem, tirdzniecības automātiem, videolentēm; bankas automātiem, biļešu automātiem, kontu izrakstu automātiem, kontu izvilkmu automātiem; kamerām (kinematogrāfiskie aparāti), videokamerām; videokasetēm, lasāmatmiņas kompaktdiskiet, svītrkodu nolasītājiem, kompaktdiskiet (audio-video), optiskie kompaktdiskiet, viltotās naudas detektoriet, diskiet, magnētiskajiet datu nesējiet, optiskie datu nesējiet, video ekrāniet, aparātiem informācijas apstrādei, sakaru aparātiem, saskarnēm (informātikas), lasītājiem (informātikas), programmatūru (ierakstītas programmas), monitoriet (datorprogrammas), datoriet, datoru perifērijas iekārtām, ierakstītām datorprogrammām, ierakstītām operētājsistēmas programmām (datoriet), radiotelefoniet, uztvērējiet (audio, video), telefona aparātiem, televīzijas aparātiem, laika uzskaites aparātiem, pārraidītājiem (telekomunikāciju), centrālām [datu] apstrādes vienībām (procesori), kas ietilpst 9. klasē, kā arī saistībā ar pakalpojumiem, ko sauc par informācijas (ziņu) aģentūrām, it īpaši banku nozarē, sakariem ar datoru terminālu palīdzību, radiokomunikācijām, telefona komunikācijām, sūtī-

jumu ekspedīciju, sūtījumu pārsūtīšanu, televīzijas programmu pārraidīšanu, radio pārraidēm, televīzijas pārraidēm, telekomunikācijas aparātu nomu, mobilo radiotelefoniju, telefona pakalpojumiem, kas ietilpst 38. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) La Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) un ITSB sedz savus tiesāšanās izdevumus pašī.

⁽¹⁾ OV C 8, 12.01.2008.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 12. maija spriedums —
Jurado Hermanos/ITSB (JURADO)**

(lieta T-410/07) ⁽¹⁾

**(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiska preču zīme
“JURADO” — Preču zīmes īpašnieka pagarināšanas pieprasījuma neesamība — Preču zīmes izslēgšana no reģistra pēc reģistrācijas izbeigšanās — Lūgums par restitutio in integrum, ko iesniedzis ekskluzīvais licencēts)**

(2009/C 153/71)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jurado Hermanos, SL, Alikante [Alicante] (Spānija) (pārstāvis — K. Martins Alvaress [C. Martín Álvarez], advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — P. Lopesa Fernandes de Korresa [P. López Fernández de Corres] un O. Montalto [O. Montalto])

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 3. septembra lēmumu (lieta R 866/2007-2) attiecībā uz prasītāja iesniegtu lūgumu par restitutio in integrum

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Jurado Hermanos, SL atlīdzina tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tiesāšanās izdevumus par pagaidu noregulējuma tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 8, 12.01.2008.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 13. maija spriedums — Aurelia Finance/ITSB (“AURELIA”)

(lieta T-136/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiska preču zīme “AURELIA” — Pagarinājuma nodevas nesamaksa — Preču zīmes izslēgšana no reģistra pēc reģistrācijas izbeigšanās — Lūgums par restitutio in integrum)

(2009/C 153/72)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aurelia Finance SA, Ženēva (Šveice) (pārstāvji — M. Elmsli [M. Elmslie], solicitor, un N. Saunders [N. Saunders], barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — D. Botis [D. Botis])

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 9. janvāra lēmumu lietā R 1214/2007-1 attiecībā uz prasītājas iesniegtu lūgumu par restitutio in integrum

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Aurelia finance SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 128, 24.5.2008.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 13. maija spriedums — Schuhpark Fascies/ITSB — Leder & Schuh (“jello SCHUHPARK”)

(lieta T-183/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas un vārdiskas preču zīmes “jello SCHUHPARK” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka vārdiska preču zīme “Schuhpark” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Agrākas preču zīmes izmantošanas pierādījums — Regulas (EK) Nr. 40/94 43. panta 2. punkts)

(2009/C 153/73)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Schuhpark Fascies GmbH (Warendorf, Vācija) (pārstāvji — A. Peter un J. Braune, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — S. Schäffner)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Leder & Schuh AG (Graz, Austrija) (pārstāvji — W. Kellenter un A. Schlawffge, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtnās padomes 2008. gada 13. marta lēmumu lietā R 1560/2006-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Schuhpark Fascies GmbH un Leder & Schuh AG

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Schuhpark Fascies GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 171, 05.07.2008.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 29. aprīļa rīkojums — HALTE/Komisija

(lieta T-58/06) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Sūdzība — Prasība sakarā ar bezdarbību — Kopienas nostājas formulēšana, kas izbeidz bezdarbību — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2009/C 153/74)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens (HALTE), Neuilly-sur-Seine (Francija) (pārstāvis — J.-L. Lesquins, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — C. Giolito un E. Righini)

Priekšmets

Prasība atbilstoši EKL 232. pantam konstatēt, ka, neuzsākot EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālās izmeklēšanas procedūru un nepieņemot aizsardzības pasākumus attiecībā uz saistībā ar Sernam SA cesijas darījumu varbūtēji piešķirto atbalstu, Eiropas Komisija nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir uzlikti saskaņā ar Kopienas tiesībām.

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens (HALTE) un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 96, 22.4.2006.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 28. aprīļa rīkojums — Tailor/ITSB (kreisās kabatas attēls)

(lieta T-282/07) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas attēlo kreiso kabatu, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2009/C 153/75)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tom Tailor GmbH, Hamburga (Vācija) (pārstāvji — S.O. Gillert, K. Vanden Bossche un F. Schiwiek, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 15. maija lēmumu lietā R 669/2006-1 attiecībā uz grafiska apzīmējuma, kas attēlo kreiso kabatu, reģistrāciju par Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasības pieteikumu noraidīt kā acīmredzami juridiski nepamatotu;
- 2) Tom Tailor GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 235, 6.10.2007.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 28. aprīļa rīkojums — Tailor/ITSB (labās kabatas attēls)

(lieta T-283/07) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes, kas attēlo labo kabatu, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2009/C 153/76)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tom Tailor GmbH, Hamburga (Vācija) (pārstāvji — S.O. Gillert, K. Vanden Bossche un F. Schiwiek, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 15. maija lēmumu lietā R 668/2006-1 attiecībā uz grafiska apzīmējuma, kas attēlo labo kabatu, reģistrāciju par Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasības pieteikumu noraidīt kā acīmredzami juridiski nepamatotu;
- 2) Tom Tailor GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 235, 6.10.2007.

Prasība, kas celta 2009. gada 30. janvārī — Al Barakaat International Foundation/Eiropas Kopienų Komisija

(lieta T-45/09)

(2009/C 153/77)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Al Barakaat International Foundation, Spānga (Zviedrija) (pārstāvji — L. Silbersky un T. Olsson, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Komisijas Regulu (EK) Nr. 1190/2008, ciktāl tā attiecas uz Al-Barakaat International Foundation;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2008. gada 28. novembra Regulu (EK) Nr. 1190/2008, ar kuru 101. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladeni, Al-Qaida tīklu un Taliban ⁽¹⁾, kurā ir paredzēts saglabāt prasītājas vārdu to personu un organizāciju sarakstā, kuru īpašumi un citi finanšu resursi ir iesaldēti saskaņā ar Regulu Nr. 881/2002 ⁽²⁾. Regula (EK) Nr. 1190/2008 tika pieņemta pēc 2008. gada 3. septembra sprieduma apvienotajās lietās C-402/05 P un C-415/05 P Kadi un Al-Barakaat International Foundation/Padome un Komisija (Krājumā vēl nav publicēts), ar kuru par spēka neesošu tika atzīts iepriekšējais saraksts, kurā tika iekļauta prasītāja.

Savas prasības pamatojumam prasītāja atsauca uz šādiem pamatiem.

Komisija ir pārsniegusi pilnvaras, jo pienākums novērst administratīva procesa pārkāpumus tai nepiešķir kompetenci grozīt vai papildināt attiecīgo sarakstu.

Komisija ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, rūpības principu, tiesības uz aizstāvību, kā arī tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo pamatojumā prasītājas saglabāšanai sarakstā nav precizēta iespējamā saikne starp prasītāju, no vienas puses, un Al-Qaida tīklu, Osamu bin Ladenu un Taliban, no otras puses.

Komisija ir pārkāpusi aizliegumu piemērot tiesību aktu ar atpakaļejošu spēku, jo prasītājas iekļaušana sarakstā ir balstīta uz notikumiem, kas bijuši pirms 10 gadiem.

Komisija ir pārkāpusi samērīguma principu, jo apstrīdētajā regulā paredzētie iesaldēšanas pasākumi ir nesamērīgs un nepieņemams aizskārums, kas ietekmē tiesības uz īpašumtiesību ievērošanu.

(¹) OV L 322, 25. lpp.

(²) Padomes 2002. gada 27. maija Regula (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecina uz Afganistānas Taliban līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu (OV L 139, 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 2. aprīlī — Eliza/ITSB — Went Computing Consultancy Group (“eliza”)

(lieta T-130/09)

(2009/C 153/78)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eliza Corporation, Beverly (Amerikas Savienotās valstis) (pārstāvis — R. Köbbing, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Went Computing Consultancy Group BV, Utrecht (Holande)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2009. gada 2. februāra lēmumu lietā R 1244/2008-4; un

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “eliza” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 37. un 42. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: otra procesa Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiskas preču zīmes “ELISE” reģistrācija attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16., 35. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 (¹) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta (tagad — Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) pārkāpums tiktāl, ciktāl Apelāciju padome pieļāva kļūdu, uzskatot, ka konkrētajā sabiedrības daļā starp attiecīgajām preču zīmēm pastāv sajaukšanas iespēja.

(¹) Aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV L 78., 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 7. aprīlī — Muñoz Arraiza/ITSB — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (“RIOJAVINA”)

(lieta T-138/09)

(2009/C 153/79)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Félix Muñoz Arraiza, Logroño (Spānija) (pārstāvji — J. Grimau Muñoz un J. Villamor Muguerza, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja, Logroño (Spānija)

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju otrās padomes 2009. gada 29. janvāra lēmumu lietā R 721/2008-2, ar kuru pieņemts Kopienas preču zīmes “RIOJAVINA” (vārdiska preču zīme) reģistrācijas pieteikums 29., 30. un 35. klasē;

— izdot rīkojumu par tiesāšanās izdevumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs.

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “RIOJAVINA” (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 121 621) attiecībā uz precēm un pakalpojumiem 29., 30. un 35. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: dažādas reģistrētas preču zīmes, it īpaši Kopienas grafiska preču zīme “RIOJA” (Nr. 226 118) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē, un starptautiska grafiska preču zīme “RIOJA” (Nr. 655 291) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumu daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr.207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV L 78, 1. lpp.) 8. panta 1. punkta nepareiza piemērošana.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 29. janvāra spriedumu lietā F-98/07 Petrilli/Komisija 2009. gada 8. aprīlī iesniegusi Eiropas Kopienu Komisija

(lieta T-143/09 P)

(2009/C 153/80)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Martin un B. Eggers)

Cits lietas dalībnieks: Nicole Petrilli, Woluwé-Saint-Étienne (Beļģija)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

- atcelt Civildienesta tiesas 2009. gada 29. janvāra spriedumu lietā F-98/07 Petrilli un
- piespriest katram dalībniekam segt pašam savus tiesāšanās izdevumus šajā instancē un arī procesā Civildienesta tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību Komisija lūdz atcelt Civildienesta tiesas 2009. gada 29. janvāra spriedumu lietā F-98/07 Petrilli/Komisija, ar kuru Civildienesta tiesa ir atcēlusi Komisijas 2007. gada 20. jūlija lēmumu, ar kuru noraidīts attiecīgās personas lūgums par papildu līgumdarbinieces līguma pagarināšanu.

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai Komisija norāda uz šādiem trim pamatiem:

- Komisija uzskata, ka Civildienesta tiesai būtu bijis jāatzīst prasība par nepieņemamu, jo apstrīdētajā lēmumā nav veikta nekāda reāla un detalizēta pārbaude par attiecīgās personas personisko stāvokli;
- Civildienesta tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka ar noteikumu par sešiem gadiem, kas ietverts Komisijas 2004. gada 28. aprīļa Lēmumā C(2004) 1597/6 par personāla, kas nav pastāvīgi darbinieki, nodarbināšanas Komisijas dienestos maksimālo ilgumu⁽¹⁾, tiek pārkāpts Eiropas Kopienu Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 88. pants;
- Civildienesta tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka ar noteikuma par sešiem gadiem prettiesi-

skumu vien pietiek, lai radītu Komisijas ārpuslīgumisku atbildību, papildus nepārbaudot, vai Komisija bija acīmredzami un smagi pārkāpusi savas plašas pilnvaras izvērtēt dienesta intereses, nepagarinot attiecīgās personas līgumu.

⁽¹⁾ Publicēts 2004. gada 24. jūnija Administratīvajā informācijā Nr. 75-2004.

Prasība, kas celta 2009. gada 9. aprīlī — Trelleborg Industrie/Komisija

(lieta T-147/09)

(2009/C 153/81)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Trelleborg Industrie SAS, Clermont Ferrand (Francija) (pārstāvji — J. Joshua, barrister, un E. Aliende Rodríguez, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- daļēji atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, un katrā ziņā vismaz tiktāl, ciktāl Komisija tajā konstatē jebkādu prasītāja pirms 1999. gada 21. jūnija izdarītu pārkāpumu;
- samazināt prasītājam 2. pantā noteikto naudas sodu, tādējādi labojot acīmredzamas kļūdas lēmumā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 28. janvāra Lēmumu C (2009) 428 galīgā redakcija par procesu atbilstoši EKL 81. pantam un EEZ 53. pantam lietā COMP/39406 — *Marine Hoses*, ciktāl tajā ir noteikts, ka prasītāja ir atbildīga par līdzdalību vienā ilgstošā pārkāpumā EEZ jūras cauruļvadu nozarē, kuru veidoja tiesību uz līguma noslēgšanu piešķiršana, nosakot cenas, kvotas, tirdzniecības nosacījumus, ģeogrāfiskā tirgus sadalīšanu, kā arī konfidencialas informācijas par cenām, tirdzniecības apmēriem un uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu apmaiņu. Turklāt tā lūdz samazināt prasītājiem uzliktā naudas soda apmēru.

Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza trīs pamatus.

Pirmkārt, tas apgalvo, ka Komisijai pilnvaras uzlikt naudas sodu par laika posmu līdz 1999. gada 21. jūnijam noilguma dēļ ir liegtas saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 25. panta 1. punktu, jo prasītājs uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu juridisku un faktu kļūdu, nosakot, ka prasītājs ir izdarījis vienu ilgstošu pārkāpumu.

Otrkārt, tas apgalvo, ka Komisijai nav likumīgu interešu deklarātvī konstatēt pārkāpumu par pirmo periodu, kas beidzās 1997. gada maijā.

Treškārt, pakārtoti, prasītājs apgalvo, ka Komisija to ir nelikumīgi diskriminējusi, izturoties pret to savādāk nekā pret citu adresātu, uzliekot tam atbildību par priekšteces sabiedrības rīcību, un ir pārkāpusi tiesības tikt uzklaustam un pienākumu sniegt pamatojumu.

Prasība, kas celta 2009. gada 11. aprīlī — Rintisch/ITSB — Valfeuri Pates Alimentaires (“PROTIACTIVE”)

(lieta T-152/09)

(2009/C 153/82)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bernhard Rintisch, Bottrop (Vācija) (pārstāvis — A. Dreyer, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Valfeuri Pates Alimentaires SA, Wittenheim (Francija)

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2009. gada 3. februāra lēmumu R 1661/2007-4; un

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “PROTIACTIVE” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 29. un 30. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 4843348

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītājs

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas vārdiskas preču zīmes “PROTI” reģistrācija attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 32. klasē; Vācijas grafiskas preču zīmes “PROTIPOWER” reģistrācija attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 29. un 32. klasē; Vācijas vārdiskas preču zīmes “PROTIPLUS” reģistrācija attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 29. un 32. klasē; Vācijas reģistrācija tirdzniecības nosaukumam “PROTITOP” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 29., 30. un 32. klasē; Kopienas vārdiskas preču zīmes “PROTI” reģistrācija attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. un 29. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: noraidīt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta (tagad — Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) pārkāpums, jo

Apelāciju padome neesot izvērtējusi iebildumus pēc būtības; Padomes Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta (tagad — Padomes Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts), jo Apelāciju padome nav izmantojusi rīcības brīvību vai, vismaz, nav norādījusi pamatojumu par to, kā tā izmantojusi rīcības brīvību; pilnvaru nepareiza izmantošana, jo Apelāciju padome pieļāvusi kļūdu, neņemot vērā prasītāja iesniegtos dokumentus un pierādījumus.

⁽¹⁾ Aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 15. aprīlī — Maxcom/ITSB — Maxdata Computer (“maxcom”)

(lieta T-155/09)

(2009/C 153/83)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Maxcom sp. z o.o., Tychy (Polija) (pārstāvis — P. Kral, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Maxdata Computer GmbH & Co. KG, Marl (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2009. gada 30. janvāra lēmumu apelācijas lietā R 1019/2009-2, kas prasītājai tika paziņots 2009. gada 16. februārī;

— piespriest ITSB un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “maxcom” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. un 11. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Maxdata Computer GmbH & Co. KG

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijā reģistrētā valsts vārdiska preču zīme “max” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 38. un 42. klasē, un dažām precēm, kas ietilpst 9. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē, apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: prasītājas apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta (tagad — Regulas Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) pārkāpums

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 17. aprīlī — Four Ace International/ITSB (“skiken”)

(lieta T-156/09)

(2009/C 153/84)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Four Ace International Ltd (pārstāvis — G. Uphoff, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 6. februāra (paziņots 2009. gada 11. februārī) lēmumu apelācijas lietā R 519/2008-4 attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 5 819 371 atcelt un grozīt tādejādi, lai reģistrācija tiktu veikta arī attiecībā uz šādām precēm un pakalpojumiem: 39. klase — ceļojumu organizēšana un 41. klase — audzināšana; izglītība; izklaide; sporta un kultūras aktivitātes;

— piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “skiken” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 39., 41. un 43. klasē

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu daļēji noraidīt

Apelācijas padomes lēmums: apelācijas sūdzību daļēji noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts) pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei esot vajadzīgā atšķirtspēja un nepastāv vajadzība to paturēt brīvai lietošanai

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 14. aprīlī — Grieķijas Republika/Komisija

(lieta T-158/09)

(2009/C 153/85)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — B. Karrà, I. Chalkias un S. Papaioannu)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt vai grozīt apstrīdēto Komisijas 2009. gada 13. februāra Lēmumu C(2009)810 “attiecībā uz izdevumiem, kas tiek finansēti no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF), gadījumos, kuros uzņēmumi ir pieļāvuši nepilnības”, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Grieķijas Republiku;

— atlīdzināt prasītājam 50 % no summas, kas tika aizturētas saskaņā ar Regulas Nr. 1290/05 32. panta 5. punktu, tajos gadījumos, kuros nav konstatētas nepilnības, — gadījumi Nr. 3., 4., 6.-13. (izņemot Nr. 7), vai arī gadījumā, ja parādnieks ir atzīts par maksātnespējīgu, — gadījums Nr. 2;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2009. gada 13. februāra Lēmumu C(2009)810 “attiecībā uz izdevumiem, kas tiek finansēti no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) noteiktos gadījumos, kuros uzņēmumi ir pieļāvuši nepilnības”, Komisija prasītājam noteica veikt finansiālos labojumus EUR 13 348 979,02 apmērā, jo, pēc Komisijas uzskatiem, Grieķijas iestādes četru gadu laikā kopš brīža, kad tika iesniegts pirmais protokols par pārkāpuma konstatējumu, bija pieļāvušas neuzmanību un tāpēc, ka tās nav atguvušas summas, kuras bija nepamatoti pārskaitītas 5 uzņēmumiem, kas savas darbības veic vīna, kokvilnas u.c. nozarēs, kā arī no 8 standartizētiem uzņēmumiem citās nozarēs, kuriem bija piemērojams atbalsta olīveļļas patēriņa nozarē sistēma.

Ar pirmo vispārējo atcelšanas pamatu Grieķijas Republika apgalvo, ka nevienā no trīspadsmit izanalizētiem gadījumiem nav tiesiska pamata noteikt labojumus, jo Komisija nepareizi interpretēja un piemēroja Regulas (EK) Nr. 1290/2005⁽¹⁾ 31. panta 1. punktu un 32. panta 8. punktu. Prasītāja savukārt apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu būtisku kļūdu un veikusi kļūdainu faktisko apstākļu izvērtējumu saistībā ar kompetento Grieķijas iestāžu veiktajiem pasākumiem, kā arī apstrīdētā lēmuma pamatojums, kas ir balstīts uz kļūdainu pieņēmumu, ka četru gadu laikā kopš nepilnību konstatēšanas netika uzsākta atgūšanas procedūra vai atbilstoša atgūšanas procedūra, neizpilda EKL 253. pantā noteiktās prasības, jo tas ir kļūdainš, nepietiekams un neskaidrs, un tajā netiek atbildēts uz Grieķijas argumentiem, kurus tā izvirzīja divpusējo konsultāciju un procesa strīdu izšķiršanas iestādē laikā.

Ar otro atcelšanas pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija pieļāva kļūdu, četros gadījumos nepiemērojot Regulas (EK) Nr. 1290/05 32. panta 5. punkta e) apakšpunktu un 6. punkta a) un b) apakšpunktu, bet piemēroja attiecīgā panta 1. un 8. punktu, kā rezultātā attiecīgos izdevumus tā attiecināja uz prasītāju, nevis uz ELVGF.

Ar trešo atcelšanas pamatu prasītāja apgalvo, ka Regulas (EK) Nr. 1290/05 32. pants, kurā ir noteikts viena gada termiņš jebkādu valsts tiesībās paredzētu administratīvu procedūru vai tiesvedību uzsākšanai, lai no brīža, kad pieņemts administratīvs lēmums vai tiesvedības nolēmums par pārkāpuma konstatēšanu, atgūtu summas, attiecas tikai uz tiem pārkāpumiem, kas ir veikti

pēc šīs regulas spēkā stāšanās, un šis pants nevar attiekties uz tiem pārkāpumiem, kas ir notikuši desmit gadus atpakaļ, kad spēkā bija cits tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru nebija paredzēts šāds termiņš, pārbaudot vienīgi, vai ir ievērots saprātīgs termiņš.

Ar ceturto atcelšanas pamatu prasītāja apgalvo, ka attiecībā uz Komisijas prasību piespriet prasītājai samaksāt attiecīgās summas par pārkāpumu, kas tika izdarīts piecpadsmit vai divdesmit gadus atpakaļ, ir iestājies noilgums, jo procedūra ir pārmērīgi ilga; pakārtoti, prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts tiesiskās drošības princips.

Visbeidzot, ar piekto atcelšanas pamatu prasītāja apgalvo, ka, tā kā nav izdarīti pārkāpumi gadījumos Nr. 3, 4, 6, 8-13, uz visiem atgūšanas gadījumiem ir piemērojams Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. panta 4. punktā paredzētais 24 mēnešu noteikums, un ka līdz ar to attiecīgo summu pieprasīšana par periodu, kas pārsniedz vairāk nekā 24 mēnešus no brīža, kad paziņoja par pārbaužu rezultātiem, ir kļūdaina un ir jāatceļ.

(¹) Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 27. aprīlī — Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda/Eiropas Kopienų Komisija

(lieta T-159/09)

(2009/C 153/86)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Comércio de Produtos Alimentares, Lda, Linda-a-Velha* (Portugāle) (pārstāvis — *A. Magalhães e Menezes*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 16. janvāra lēmumu, ar kuru noraidīts prasītājas lūgums par atbrīvošanu no ievadmuitas nodokļa EUR 41 271,09 apmērā un uzdota tā vēlāka piedziņa.

Pamati un galvenie argumenti

Laikā no 2003. gada septembra līdz 2005. gada februārim prasītāja no Indonēzijas ievada vairākas partijas saldētu gaļeņu, attiecībā uz kurām tā lūdza atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļa saskaņā ar Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (¹) 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu, 236. pantu un 239. panta 1. punktu.

Prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi vismaz iepriekš minētās normas tiktāl, ciktāl, pirmkārt, tā neizteica savu viedokli par visiem prasītājas lūgumā par atbrīvošanu no ievadmuitas nodokļa minētajiem argumentiem; otrkārt, tā sniedza nepietiekamu, maldinošu un nesaprotamu pamatojumu; treškārt, tā nepareizi interpretēja Indonēzijas iestāžu pašu pieļauto kļūdu; un, visbeidzot, ceturtkārt, tā kā pierādītus pasniedza faktus,

kas patiesībā nav pierādīti un attiecībā uz kuriem pierādīšanas pienākums bija dažādām iestādēm, kas secīgi iesaistījās procedūrā, nevis prasītājai.

(¹) OV L 97, 38. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 21. aprīlī — Ilink Kommunikationssysteme/ITSB (“ilink”)

(lieta T-161/09)

(2009/C 153/87)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ilink Kommunikationssysteme GmbH* (Berlīne, Vācija) (pārstāvis — *B. Schütze*, *Rechtsanwalt*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja 2009. gada 5. februāra lēmumu lietā R 1849/2007-4;

— piespriet Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “ilink” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16., 38. un 42. klasē;

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu daļēji noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta (šobrīd Regulas (EK) Nr. 207/2009 (¹) 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts) pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei ir vajadzīgā atšķirtspēja un nav vajadzības saglabāt to vispārēji pieejamu.

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 3. aprīlī — Kitou/Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs

(lieta T-164/09)

(2009/C 153/88)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Erasmia Kitou*, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — *S. Pappas*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Regula Nr. 1049/2001 EK nav piemērojama;
- pakārtoti, atzīt kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot Regulu Nr. 1049/2001/EK un Nr. 45/2001/EK kopā;
- sekojoši, atcelt EDAU lēmumu 2008-0600;
- atzīt, ka piekļuves dokumentam lūgums neatbilst Regulā Nr. 45/2001 noteiktajiem nosacījumiem;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atcelt Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja lēmumu, ar kuru tas ir nolēmis, ka noteiktu datu par prasītājas karjeru Eiropas Kopienas Komisijā izpaušana tiesvedībā valsts tiesā nav pretēja Regulas Nr. 45/2001⁽¹⁾ un Nr. 1049/2001⁽²⁾ normām.

Savas prasības pamatojumam prasītāja apgalvo, ka:

- apstrīdētais lēmums nav pamatots, jo tas ir balstīts uz Regulu Nr. 1049/2001, kas šajā lietā nav piemērojama, jo piekļuves lūgums neattiecas uz dokumentu Regulas Nr. 1049/2001 izpratnē, bet gan tikai uz personas datiem;
- pat pieņemot, ka Regula Nr. 1049/2001 un Nr. 45/2001 šajā lietā ir piemērojamas kopā, atbildētājs ir tās piemērojais kļūdaini, uzskatot, ka Regulā Nr. 45/2001 noteiktie nosacījumi par personas datu apstrādi ir jāizpilda tikai tad, ja ir piemērojams Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais izņēmums, kas attiecas uz piekļuvei dokumentiem;
- atbildētāja nav ievērojusi Regulas Nr. 45/2001 normas, jo piekļuves lūgums neattiecas uz dokumentu un nav balstīts ne uz vienu no Regulas Nr. 45/2001 5. pantā paredzētajiem personas datu apstrādes likumības nosacījumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.)

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvei Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.)

Prasība, kas celta 2009. gada 24. aprīlī — Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener un Shanghai Prime Machinery/Padome

(lieta T-170/09)

(2009/C 153/89)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener, Šanhaja (Ķīna) un Shanghai Prime Machinery, Šanhaja (Ķīna) (pārstāvji — K. Adamantopoulos un Y. Melin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Padomes 2009. gada 26. janvāra Regulu (EK) Nr. 91/2009, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, ciktāl
- pārkāpjot Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 56, 1. lpp.), 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta noteikumus, nav ticis ievērots trīs mēnešu termiņš, lai paziņotu par konstatēto saistībā ar sabiedrības statusu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos;
- pārkāpjot Regulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma pirmās daļas noteikumus, ar apstrīdēto regulu nepamatoti ir noraidīts prasītāju lūgums atzīt sabiedrības statusu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos;
- pārkāpjot Regulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma otrās daļas noteikumus, ar apstrīdēto regulu nepamatoti ir noraidīts prasītāju lūgums atzīt sabiedrības statusu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos;
- secinājumi ir pamatoti ar nepilnīgu informāciju, pārkāpjot ar Kopienas tiesisko kārtību administratīvajā procedūrā nodrošināto pienākumu rūpīgi un objektīvi izvērtēt visus konkrētā gadījuma atbilstošos apstākļus;
- neievērojot Kopienas vispārējos tiesību principus, it īpaši labas pārvaldības principu, ar apstrīdēto regulu tiek uzlikta nepamatota pierādīšanas nasta ražotājiem-eksportētājiem, kuri lūdz atzīt sabiedrības statusu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos;

- pārkāpjot 1. panta 1. un 2. punktu, 2. pantu, 3. panta 1. punktu, 5., 6., 8. pantu, 10. panta 1. punktu, 11. un 15. pantu Padomes 1997. gada 6. oktobra Regulā (EK) Nr. 2026/97 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalsts (OV L 288, 1. lpp.), ar apstrīdēto regulu tiek pamatoti kompensāciju maksājumi subsidijām, atsakoties atzīt sabiedrības statusu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos;
- pārkāpjot Regulas Nr. 384/96 2. panta 10. punkta noteikumus, ar apstrīdēto regulu netiek koriģēta pierādīta atšķirība, kas ietekmē cenu salīdzināšanu;
- pārkāpjot EKL 253. panta noteikumus, ar apstrīdēto regulu nav pamatots apstiprinājums noraidījumam par sabiedrības statusu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos;
- šie secinājumi izriet no procedūras, kurā pārkāptas prasītāju pamattiesības uz aizstāvību, tādējādi tām faktiski kavējot apstrīdēt secinājumus, kuri ir būtiski tiesību noteikšanai, kā arī izmeklēšanas rezultātus;
- piespriet Padomei atļūdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas savas prasības atcelt apstrīdēto regulu pamatā min šādus pamatus un argumentus.

Pirmajā pamatā ir ietverts iebildums saistībā ar Regulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta noteikumu pārkāpumu, jo lēmums par sabiedrības statusa, kas darbojas tirgus ekonomikā (turpmāk tekstā — "TES"), atzīšanu ir ticis paziņots pēc šajos noteikumos paredzētā triju mēnešu termiņa beigām un tikai pēc tam, kad Komisija rīcībā bija visa vajadzīgā informācija, lai noteiktu prasītāju dempinga starpību.

Ar savu otro pamatu tiek norādīts, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpti Regulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma noteikumi, jo ar to tiek noraidīts prasītāju lūgums atzīt TES, lai arī tās ir pierādījušas, ka to komerciāla rakstura lēmumi ir tikuši pieņemti, ievērojot tikai un vienīgi signālus tirgū bez valsts iejaukšanās. Tās apstiprina, ka apstrīdētajā regulā nav nekādu elementu, kuri norādītu uz valsts iesaistīšanos pirms izmeklēšanas, tas laikā vai pēc izmeklēšanas. Tās arī norāda trešajā pamatā, ka ar apstrīdēto regulu ir tikuši pārkāpti Regulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta noteikumi, jo ar tiek noraidīts to lūgums atzīt TES pēc tam, kad prasītājas bija izpildījušas pierādīšanas pienākumu un pierādījušas, ka galveno ražošanā nepieciešamo resursu izmaksas atbilst tirgus vērtībai.

Ceturtajā pamatā prasītājas apstiprina, ka šī gadījuma apstākļi nav tikuši izvērtēti rūpīgi un objektīvi. Precīzāk, secinājums, saskaņā ar kuru izejmateriālu cenas Ķīnā esot sagrozītas subsidiju dēļ, ar ko tiek pamatots pieņēmums, ka prasītājas savas ražošanai nepieciešamās izejvielas nav iegādājušās par tirgus

vērtībai atbilstošu cenu, ir balstīts uz nepietiekamu informāciju, un Komisija neesot pienācīgi izvērtējusi pierādījumus par tērauda jomu.

Ar savu piekto pamatu prasītājas uzsver, ka ar apstrīdēto regulu ir tikuši pārkāpti vispārējie Kopienas tiesību principi, it īpaši labas pārvaldības princips, kas arī ietverts Eiropas Savienības pamattiesību hartas 41. pantā, jo tām esot uzlikta nesaprātīga pierādīšanas nasta, lai pierādītu, ka noteicošie esot tirgus ekonomikas apstākļi, kā tas paredzēts Regulas Nr. 384/96 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā.

Sestajā pamatā ir norādīts iebildums saistībā ar to, ka ar apstrīdēto regulu ir tikusi pārkāpta Regula Nr. 2026/97, jo tajā ir minēta atteikšanās atzīt TES antidempinga izmeklēšanas procedūras ietvaros, lai pieņemtu lēmumu subsidiju izlīdzinošiem pasākumiem, kurus var pieņemt tikai pēc pirmajā minētajā regulā minētās izmeklēšanas procedūras beigām.

Astotais pamats ir par to, ka atteikumam, kas pamatots ar faktu, ka ir tikusi sagrozīta izejmateriālu cena, saistībā ar lūgumu koriģēt normālo vērtību trūkst tiesiskā pamata, jo tas ir pretēji Kopienas iestādes pamatojumam, lai noraidītu prasītāju lūgumu, kas izteikts, piemērojot Regulas Nr. 384/96 2. panta 10. punkta k) apakšpunktu.

Ar savu devīto pamatu prasītājas apstiprina, ka galīgajos secinājumos, kuros ieteikts pieņemt galīgus pasākumus, Komisija ir tikai pārformulējusi un atkārtojusi to pašu argumentu, kas minēts secinājumos par TES, neizvērtējot iesniegtos pierādījumus un nepamatojot noraidījumu. Prasītājas arī norāda, ka apstrīdētajā regulā nav pamatots apstiprinājums par viņu iesniegto pierādījumu noraidīšanu.

Visbeidzot attiecībā uz pēdējo pamatu prasītājas min, ka ir tikušas pārkāptas to tiesības uz aizstāvību, jo prasītājam nav bijusi pieeja būtiskai informācijai saistībā ar normālās vērtības noteikšanu un antidempinga starpību.

Prasība, kas celta 2009. gada 24. aprīlī — GEM-YEAR un JINN-WELL AUTO-PARTS (Zhejiang)/Padome

(lieta T-172/09)

(2009/C 153/90)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: GEM-YEAR INDUSTRY Co. Ltd un JINN-WELL AUTO-PARTS (Zhejiang) Co. Ltd (pārstāvji — K. Adamantopoulos un Y. Melin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Padomes 2009. gada 26. janvāra Regulu (EK) Nr. 91/2009, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, ciktāl
- pārkāpjot Regulas (EK) Nr. 384/96 (turpmāk tekstā — “Pamatregula”) 5. panta 1. un 4. punktu, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu novērtējumā, secinādama, ka sūdzību iesniegušajiem Kopieniu ražotājiem ir bijušas īpašas tiesības celt prasību;
- ar to ir pārkāpts Pamatregulas 1. panta 1., 2. un 4. punkts, 2. panta 8. punkts, kā arī 5. panta 2. un 10. punkts, dažādiem produktiem ieviešot antidempinga nodevas;
- ar to ir pārkāpts Pamatregulas 3. panta 3. un 4. punkts, jo tajā tiek norādīts, ka Kopieniu industrijā tiek ciesti materiāli zaudējumi, tādējādi pieļaujot acīmredzamu kļūdu katra konkrētā gadījuma faktisko apstākļu vērtējumā;
- tajā, pārkāpjot Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma otro daļu, netiek norādīts pamatojums, noraidot ražotāju eksportētāju Ķīnā iesniegtos lūgumus atzīt sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu;
- ar to ir ticis pārkāpts Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkts, interpretējot PTO nolīguma un Protokla par Ķīnas pievienošanos PTO 15. punktu, jo ir ticis noraidīts savienotājelementu industrijas ražotāju lūgums atzīt sabiedrības statusu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, to pamatojot ar spēkā esošo situāciju citā industrijas nozarē;
- tās secinājumi ir pamatoti ar nepilnīgu informāciju, neievērojot pienākumu rūpīgi un objektīvi izvērtēt katra konkrētā gadījuma apstākļus, kā tas noteikts Kopieniu tiesībās attiecībā uz administratīvo procedūru;
- ar to ir pārkāpts Antisubsīdiju pamatregulas 1. panta 1. un 2. punkts, 2. pants, 3. panta 1. punkts, 5. pants, 6. pants, 8. pants, 10. panta 1. punkts, 11. un 15. pants, jo tajā tiek izmantots noraidījums atzīt sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, lai kompensētu subsīdijas;
- piespriet Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītājas lūdz atcelt Padomes 2009. gada 26. janvāra Regulu Nr. 91/2009, ar ko piemēro galīgo antidempinga

maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam⁽¹⁾, izvirzot šādus pamatus.

Prasītājas norāda, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktisko apstākļu novērtējumā, secinot, ka sūdzības iesniedzējam esot bijusi interese celt prasību saskaņā ar Pamatregulas⁽²⁾ 5. panta 1. un 4. punktu, jo tai vajadzēja ņemt vērā kļūdaino statistiku, ko tā izmantoja kopējās Kopienas produkcijas aprēķināšanai un tai vajadzēja šos skaitļus attiecīgi izlabot. Tāpat prasītājas norāda, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts Pamatregulas 1. panta 1., 2. un 4. punkts, 2. panta 8. punkts, 5. panta 2. un 10. punkts, dažiem produktiem ieviešot antidempinga nodevu, lai arī ar antidempingu saistīta izmeklēšana var attiekties tikai uz vienu produktu. Tālāk prasītājas min, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu šī gadījuma faktisko apstākļu vērtējumā un esot pārkāpusi Pamatregulas 3. panta 3. un 4. punktu, jo apstrīdētās regulas 161. apsvērumā tā esot secinājusi, ka Kopieniu industrija ir cietusi materiālos zaudējumus, kaut arī šis secinājums ir balstīts tikai uz negatīvu kaitējuma norādi, vienu pretrunīgu secinājumu un vairākiem spekulatīviem vērtējumiem.

Prasītājas arī norāda, ka ar apstrīdēto regulu esot pārkāpts 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma otrā daļa, jo tajā ir noraidīti prasītāju, kas ir ražotāji eksportētāji Ķīnā, iesniegtie lūgumi atzīt sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, jo to galveno ražošanai nepieciešamo izejvielu izmaksas neatbilstot nesagrozītām starptautiskā tirgus cenām, lai arī ar šo pantu sabiedrībām, kuras lūdz atzīt sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, ir tikai izvirzīta prasība pierādīt, ka tās savas ražošanai nepieciešamās izejvielas pērk par tirgus cenām.

Prasītājas arī uzsver, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts 2. panta 7. punkta c) apakšpunkts, kas interpretēts saskaņā ar PTO nolīgumu un Protokola par Ķīnas pievienošanos PTO 15. punktu, jo tajā ir noraidīts savienotājelementu industrijas ražotāju lūgums atzīt sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu, to pamatojot ar spēkā esošo situāciju citā industrijas nozarē. Turklāt prasītājas norāda, ka apstrīdētās regulas secinājumi ir pamatoti ar nepietiekamu informāciju, neievērojot pienākumu rūpīgi un objektīvi izvērtēt katra konkrētā gadījuma apstākļus, kā tas noteikts Kopieniu tiesībās attiecībā uz administratīvajām procedūrām.

Visbeidzot prasītājas min, ka ar apstrīdēto regulu esot pārkāpts Antisubsīdiju pamatregulas⁽³⁾ 1. panta 1. un 2. punkts, kā arī 2. pants un 3. panta 1. punkts, jo tajā neesot noteikts, vai saistībā ar antidempingu veiktās izmeklēšanas laikā konstatētās subsīdijas bija subsīdijas, kas definētas šajos pantos, citiem vārdiem, vai ir bijušas finansiālas iemaksas, ka tās ir bijušas īpašas, ka ar tām ir gūtas priekšrocības un ka tās tādējādi ir radījušas kaitējumu Kopienas industrijai. Līdzīgi prasītāju skatījumā Komisija nekad nav vērtējusi kaitējumu atbilstoši Antisubsīdiju pamatregulas 8. pantam, ne arī aprēķinājusi priekšrocības saņēmējiem, kā tas izriet no minētās regulas 5. un 6. pantā minētajām prasībām. Tāpat prasītājas uzsver, ka Komisija neesot sekojusi 10. panta 1. punktā un 11. pantā paredzētajām procedūrām un ka tā, pamatojoties uz faktiem, nav pierādījusi kompensējošu

subsīdiju esamību un no tā izrietošo kaitējumu, kā tas prasīts Antisubsīdiju pamatregulas 15. pantā, izmantodama lūguma atzīt sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, noraidījumu subsīdiju kompensēšanai.

⁽¹⁾ OV L 29. 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 56, 1. lpp.), ko groza Padomes Regula (EK) Nr. 2117/2005 (OV L 340, 17. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1997. gada 6. oktobra Regula (EK) Nr. 2026/97 par aizsardzību pret subsīdētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 288, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 27. aprīlī — Complejo Agrícola/Komisija

(lieta T-174/09)

(2009/C 153/91)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Complejo Agrícola, SA*, Madride (Spānija) (pārstāvji — *A. Menéndez Menéndez*, advokāts, un *G. Yanguas Montero*, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu;
- daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 12. decembra Lēmuma 2009/95/EK ⁽¹⁾ 1. pantu saistībā ar 1. pielikumu attiecībā uz “*Acebuchales de la Campiña Sur de Cádiz*” (kods ES 6120015) noteikšanu par Kopienas nozīmes teritoriju (turpmāk tekstā — “KNT *Acebuchales*”) un pilnībā atjaunot *COMPLEJO AGRÍCOLA* īpašumtiesību īstenošanu attiecībā uz to lauku saimniecības daļu, kas neatbilst ekoloģiskās vērtības prasībām, lai to varētu atzīt par Kopienas nozīmes teritoriju (turpmāk tekstā — “KNT”);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šajā tiesvedībā apstrīdēto lēmumu apstiprināts otrais atjauninātais KNT saraksts Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam saskaņā ar Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽²⁾ 4. panta 2. punktu. Apstrīdētajā lēmumā no jauna ietverta un paturēta KNT sarakstā iekļauta KNT *Acebuchales* ar platību 26 475,31 hektāri un šādām koordinātām: garums 5° 57' 4" W un platumus 36° 24' 2".

Saskaņā ar apstrīdēto lēmumu prasītājas īpašumā esošās lauku saimniecības (turpmāk tekstā — “lauku saimniecība”) 1 759 hektāru platība tika iekļauta KNT *Acebuchales*. Kopš *Acebuchales* noteikšanas par KNT šai zemes platībai tika automātiski piemērots Direktīvas 92/43 6. panta 2., 3. un 4. punktā paredzētais

tiesiskais aizsardzības režīms. Šis tiesiskais režīms ierobežo prasītājas tiesības lietot KNT *Acebuchales* iekļauto lauku saimniecības daļu.

Pamatojot savus prasījumus, prasītāja apgalvo, ka:

- nosakot KNT *Acebuchales* perimetru, kas skar prasītājas lauku saimniecību, Komisija ir pārsniegusi savas pilnvaras, nepareizi piemērojot Direktīvas 92/43 I, II un III pielikumā paredzētos kritērijus;

Kā liecina vides jautājumu konsultāciju sabiedrības *Istmo ' 94* izstrādātais vides ziņojums, 877 hektāru platība lauku saimniecības 1 759 hektāru teritorijā, ko skar KNT *Acebuchales*, neatbilst Direktīvā 92/43 izvirzītajiem ekoloģiskajiem nosacījumiem, lai šo teritoriju varētu ietvert KNT. No Komisijas īstenotas nepareizas Direktīvas 92/43 III pielikumā uzskaitīto kritēriju piemērošanas izriet, ka liela tādu prasītājas īpašumā esošo zemes gabalu daļa, kuriem nav ekoloģiskās vērtības, ir atzīta par KNT, turklāt tādējādi pārkāpjot Kopienas tiesībās iedibinātos samērīguma un tiesiskuma principus;

- tiek nepamatoti un nesamērīgi ierobežotas lietojuma tiesības, kas ir neatņemamas no prasītājas īpašumtiesībām uz šīm savas lauku saimniecības teritorijām, kuras skar KNT *Acebuchales* un kurām nav ekoloģiskās vērtības;
- prasītājai nav bijusi iespēja piedalīties procedūrā, kurā teritorija *Acebuchales* atzīta par KNT, un tā pat nav tikusi informēta par šādas procedūras esamību, pirms tika publicēts apstrīdētais lēmums; tādējādi tika pārkāpts tiesību tikt uzklautam un tiesiskās drošības princips.

⁽¹⁾ Komisijas 2008. gada 12. decembra Lēmums, ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju otro atjaunināto sarakstu Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam (izziņots ar dokumenta numuru C(2008) 8049) (OV L 43, 393. lpp.).

⁽²⁾ OV L 59, 63. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 6. maijā — Government of Gibraltar/Komisija

(lieta T-176/09)

(2009/C 153/92)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Government of Gibraltar* [Gibraltāra valdība] (pārstāvji — *D. Vaughan*, QC, un *M. Llamas*, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Lēmumu 2009/95/EK, ciktāl tajā ES6120032 ir attiecināts uz Lielbritānijas Gibraltāra teritoriālajiem ūdeņiem (gan iekš UKGIB0002, gan ārpus tās) un uz atklāto jūru;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un citus ar lietu saistītos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 12. decembra Lēmumu 2009/95/EK, ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju otro atjaunināto sarakstu Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam (izziņots ar dokumenta numuru C(2008) 8049)⁽¹⁾, ciktāl tajā norādītā ES6120032 "Estrecho oriental" teritorija iekļauj Gibraltāra teritoriālos ūdeņus (gan iekš UKGIB0002, gan ārpus tās) un atklātās jūras zonu.

Savas prasības pamatojumam prasītāja atsaucas uz šādiem pamatiem.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts EK līgums tādēļ, ka:

— Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu juridisku kļūdu, jo, pārkāpjot EKL 299. pantu, tā norādīja vienas dalībvalsts teritoriju, Lielbritānijas Gibraltāra teritoriālos ūdeņus, kā citas dalībvalsts — Spānijas — daļu;

— tas ir ticis pieņemts, pārkāpjot Direktīvas 92/43/EEK⁽²⁾ 3. panta 2. punktu un 4. panta 1. punktu un acīmredzami pārkāpjot šīs direktīvas sistēmu, jo tajā "Kopienas nozīmes teritoriju" statusam tiek piedēvēta liela teritorijas ES6120032 daļa, kas neatrodas Spānijas teritorijā un kas ir citas dalībvalsts valsts teritorija, un skaidri pārkāpjot šīs direktīvas 2. pantu, ciktāl *High Seas* nav dalībvalstu Eiropas daļa, un pār to Spānijai nav un nevar būt nekādas jurisdikcijas vai suverenitātes;

— tajā ir pieļauta juridiska kļūda, piešķirot "Kopienas nozīmes teritoriju" statusu un Direktīvā 92/43/EEK paredzētos pienākumus ES6120032 daļām kā tādām, pār kurām Spānijai ir suverenitāte un kas pārkļājas ar UKGIB0002, pār kurām Lielbritānijai ir suverenitāte, tādējādi vienam teritorijas apgabalam piemērojot divas atsevišķas un atšķirīgas juridiskas, krimināltiesiskas, administratīvas un uzraudzības sistēmas;

— tas tika pieņemts, pārkāpjot EKL 300. panta 7. punktu un Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvencijas (turpmāk tekstā — "UNICLOS") XII daļu, Barselonas 1976. gada Konvenciju par Vidusjūras aizsardzību no piesārņojuma un šīs konvencijas 1995. gada protokolu, pieprasot Spānijai izpildīt tādus pašus pienākumus attiecībā uz vidi Lielbritānijas Gibraltāra teritoriālajos ūdeņos, kas iekļauti ES6120032, kā tie, kas uzlikti Lielbritānijai/Gibraltāram tajā pašā teritorijā;

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļautas vairākas faktu kļūdas, kuru dēļ Komisija nepareizi piemērojusi tiesību aktus un pārkāpusi EK līgumu, jo ir pamatojusies uz kļūdainu un maldinošu informāciju.

Treškārt, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir ticis pieņemts, pārkāpjot tiesiskās drošības principu, jo teritoriju norādījuma "pārklāšanās" automātiskās sekas ir divu tiesību

sistēmu (Gibraltāra un Spānijas tiesību akti, ar ko īstenota Direktīva 92/43/EEK) piemērošana vienā un tajā pašā teritorijā viena un tā paša iemesla dēļ.

Pakārtoti, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir ticis pieņemts, pārkāpjot principus, kas izklāstīti UNICLOS 2., 3., 89. pantā un 137. panta 1. punktā, kā starptautiskās paražu tiesības. Pakārtoti tam, tā norāda, ka ar šo lēmumu, ciktāl tajā ir norādīts, ka ES6120032 iekļauj Lielbritānijas Gibraltāra teritoriālos ūdeņus, ir pārkāpts starptautisko paražu tiesību princips, ka teritoriālie ūdeņi aptver minimums trīs jūras jūdzes.

⁽¹⁾ OV 2009, L 43, 393. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV 1992, L 206, 7. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 11. maijā — Spa Monopole/ITSB — Club de Golf Peralada ("WINE SPA")

(lieta T-183/09)

(2009/C 153/93)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, Spa (Beļģija) (pārstāvji — L. De Brouwer, E. Cornu un O. Klimis, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Club de Golf Peralada, SA, Barselona (Spānija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtais padomes 2009. gada 2. marta lēmumu apvienotajās lietās R 1231/2005-4 un R 1250/2005-4; un

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "WINE SPA" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 5., 16., 24., 25. un 42. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: dažādas valsts, starptautiskas un Kopienas preču zīmes "SPA" reģistrācijas attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 32. un 42. klasē; Beniluksa un starptautiskas preču zīmes "LES THERMES DE SPA" reģistrācijas attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3. un 42. klasē; Vācijas preču zīmes "SPA MONOPOLE S.A. SPA" reģistrācija attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē; S.A. SPA Monopole, Compagnie fermière de Spa, en abrégé S.A. Spa Monopole N.V., société anonyme, Beļģijā aizsargāta firma; Les Thermes de Spa, Place Royale 2, 4900 Spa, Beļģija, Beļģijā aizsargāts tirdzniecības nosaukums

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: daļēji atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un pilnībā noraidīt iebildumus

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 75. panta otrā teikuma un 76. panta 1. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padomes lēmums esot pieņemts, pārkāpjot tiesības tikt taisnīgi uzklusītam un pārkāpjot sacikstes principu; Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome savu vērtējumu agrākās preču zīmes "SPA" atšķirtspējai esot balstījusi uz kļūdainiem un nepierādītiem elementiem un neesot novērtējusi attiecīgo preču zīmju līdzību saistībā ar precēm, attiecībā uz kurām tās reģistrētas vai attiecībā uz kurām iesniegts to reģistrācijas pieteikums. Visbeidzot, Apelāciju padome neesot izvērtējusi, vai attiecīgās Kopienas preču zīmes izmantošana bija tāda, ka varētu netaisnīgi gūt labumu vai kaitēt agrākās preču zīmes "SPA" atšķirtspējai vai reputācijai, tādējādi pārkāpjot Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Pirmās instances tiesas 2009. gada 5. maija rīkojums — Roche/Padome un Komisija

(apvienotās lietas T-142/94 un T-143/94) ⁽¹⁾

(2009/C 153/94)

Tiesvedības valoda — angļu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 174, 25.06.1994.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 8. maija rīkojums — Opus Arte UK/ITSB — Arte ("OPUS ARTE")

(lieta T-170/07) ⁽¹⁾

(2009/C 153/95)

Tiesvedības valoda — angļu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 170, 21.7.2007.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 5. maija rīkojums — Komisija/Eurgit un Cirese

(lieta T-470/08) ⁽¹⁾

(2009/C 153/96)

Tiesvedības valoda — itāļu

Ceturtais palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 327, 20.12.2008.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 4. maija rīkojums — Rundpack/ITSB (kausa attēls)

(lieta T-503/08) ⁽¹⁾

(2009/C 153/97)

Tiesvedības valoda — vācu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 44, 21.2.2009.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2009. gada 27. martā — B/Parlaments

(lieta F-26/09)

(2009/C 153/98)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: B, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — E. Boigelot, *avocat*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Strīda priekšmets un apraksts

Piespriešana Parlamentam samaksāt prasītājam summu EUR 12 000 apmērā kā atlīdzību par kaitējumu, kas radies, pirmkārt, tāpēc, ka viņš ir bijis psiholoģiskas un profesionālas vajāšanas upuris, un, otrkārt, tāpēc, ka neatkarīga institūcija nav veikusi iekšēju administratīvo izmeklēšanu

Prasītāja prasījumi:

— piespriest Parlamentam samaksāt prasītājam summu EUR 12 000 apmērā kā atlīdzību par kaitējumu (morāls kaitējums, kaitējums politiskajai reputācijai un karjerai, cieņas aizskārums un kaitējums veselībai), kas viņam nodarīts, pirmkārt, tāpēc, ka viņš, strādājot Parlamentā, ir bijis psiholoģiskas un profesionālas vajāšanas upuris, un, otrkārt, tāpēc, ka neatkarīga institūcija nav veikusi iekšēju administratīvo izmeklēšanu;

— piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2009. gada 7. aprīlī — Časta/Komisija

(lieta F-40/09)

(2009/C 153/99)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Radek Časta, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — L. Tahotná, *advokāts*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Pirmkārt, prasība atcelt Eiropas Personāla Atlases biroja (EPSO) lēmumu nepieļaut prasītāju mutiskiem pārbaudījumiem vispārējā konkursā EPSO/AD/107/07-LAW tādēļ, ka nav izpildīts nosacījuma par 3 gadu pieredzi augstākajā administratīvajā amatā. Otrkārt, piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājam cestos materiālos zaudējumus un morālo kaitējumu.

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Iecelēj institūcijas 2008. gada 22. decembra lēmumu Nr. R/45715/08;

— piespriest atbildētājam samaksāt prasītājam atlīdzību par materiāliem zaudējumiem un morālo kaitējumu EUR 20 000 apmērā, kam pieskaitīti nokavējuma procenti, sākot no 2008. gada 9. jūnija līdz 15 dienu laikam pēc tam, kad spriedums iegūst *res judicata* spēku;

— piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2009. gada 24. aprīlī — Lebedef-Caponi/Komisija

(lieta F-45/09)

(2009/C 153/100)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Maddalena Lebedef-Caponi, Senningerberg (Luksemburga) (pārstāvis — F. Frabetti, *advokāts*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Atcelt prasītājas karjeras attīstības ziņojumu par 2007. gadu.

Prasītājas prasījumi:

— atcelt prasītājas karjeras attīstības ziņojumu par laika posmu no 2007. gada 1. janvāra līdz 2007. gada 31. decembrim;

— piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Prasība, kas celta 2009. gada 7. maijā — Fries
Guggenheim/CEDEFOP**

(lieta F-47/09)

(2009/C 153/101)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eric Mathias Fries Guggenheim, Ljēža (Beļģija) (pārstāvis
— L. Lucas, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centrs
(CEDEFOP)

Strīda priekšmets un apraksts

Atcelt CEDEFOP lēmumu neatjaunot prasītāja pagaidu darbinieka līgumu un, tā kā atkārtota pieņemšana darbā nav notikusi, piespiest atbildētājam samaksāt viņam zaudējumu atlīdzību par ciesto morālo kaitējumu.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt CEDEFOP 2008. gada 7. jūlija lēmumu neatjaunot prasītāja pagaidu darbinieka līgumu un apstiprināt 2008. gada 15. oktobri par viņa darba tiesisko attiecību beigu datumu;
- ciktāl nepieciešams, atcelt CEDEFOP 2008. gada 18. jūlija lēmumu, ar kuru pēc prasītāja 2008. gada 9. jūlija vēstules un viņa tikšanās ar personāla pārstāvjiem 2008. gada 17. jūlijā ir apstiprināts pirmais lēmums;
- piespiest CEDEFOP samaksāt prasītājam viņa atkārtotas darbā nepieņemšanas dēļ radušos morālo kaitējumu, kura summu noteiks Civildienesta tiesa;
- atļaut prasītājam, ja tas uzskata par vajadzīgu, izteikt konkrētā naudas summā kaitējumu viņa karjerai un, pretējā gadījumā, piespiest CEDEFOP to samaksāt, jo viņš nav atkārtoti pieņemts darbā, Civildienesta tiesa nosakot šo summu;
- piespiest CEDEFOP atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

LABOJUMS**Paziņojuma Oficiālajā Vēstnesī lietā T-126/09 labojums**

(Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis C 129, 2009. gada 6. jūnijs, 18. lpp.)

(2009/C 153/102)

Paziņojumu OV lietā T-126/09 Itālijas Republika/Eiropas Kopienu Komisija un EPSO lasīt šādi:

“Prasība, kas celta 2009. gada 24. martā — Itālija/Komisija un EPSO

(lieta T-126/09)

(2009/C 129/31)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — *P. Gentili, avvocato dello Stato*)

Atbildētāji: Eiropas Kopienu Komisija un Eiropas personāla atlases birojs (EPSO)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt paziņojumus par konkursu (AD 5) EPSO/AD/144/09 (veselības aizsardzība), EPSO/AD/145/09 (pārtikas drošība — politika un tiesiskais regulējums) un EPSO/AD/146/09 (pārtikas drošība — revīzija, pārbaude un izvērtēšana), kas tika izsludināti, lai no Bulgārijas, Kīpras, Čehijas, Igaunijas, Ungārijas, Latvijas, Lietuvas, Maltas, Polijas, Rumānijas, Slovākijas un Slovēnijas pilsoņiem izveidotu 35, 40 un 55 administratoru (AD 5) rezerves sarakstu veselības aizsardzības jomā.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-166/07 Itālija/Komisija.”

<u>Paziņojums Nr.</u>	<i>Saturs (turpinājums)</i>	<i>Lappuse</i>
2009/C 153/79	Lieta T-138/09: Prasība, kas celta 2009. gada 7. aprīlī — Muñoz Arraiza/ITSB — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (“RIOJAVINA”)	40
2009/C 153/80	Lieta T-143/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 29. janvāra spriedumu lietā F-98/07 Petrilli/Komisija 2009. gada 8. aprīlī iesniegusi Eiropas Kopienu Komisija	41
2009/C 153/81	Lieta T-147/09: Prasība, kas celta 2009. gada 9. aprīlī — Trelleborg Industrie/Komisija	41
2009/C 153/82	Lieta T-152/09: Prasība, kas celta 2009. gada 11. aprīlī — Rintisch/ITSB — Valfeuri Pates Alimentaires (“PROTIACTIVE”)	42
2009/C 153/83	Lieta T-155/09: Prasība, kas celta 2009. gada 15. aprīlī — Maxcom/ITSB — Maxdata Computer (“maxcom”)	42
2009/C 153/84	Lieta T-156/09: Prasība, kas celta 2009. gada 17. aprīlī — Four Ace International/ITSB (“skiken”) ...	43
2009/C 153/85	Lieta T-158/09: Prasība, kas celta 2009. gada 14. aprīlī — Grieķijas Republika/Komisija	43
2009/C 153/86	Lieta T-159/09: Prasība, kas celta 2009. gada 27. aprīlī — Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda/Eiropas Kopienu Komisija	44
2009/C 153/87	Lieta T-161/09: Prasība, kas celta 2009. gada 21. aprīlī — Ilink Kommunikationssysteme/ITSB (“ilink”)	44
2009/C 153/88	Lieta T-164/09: Prasība, kas celta 2009. gada 3. aprīlī — Kitou/Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs	44
2009/C 153/89	Lieta T-170/09: Prasība, kas celta 2009. gada 24. aprīlī — Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener un Shanghai Prime Machinery/Padome	45
2009/C 153/90	Lieta T-172/09: Prasība, kas celta 2009. gada 24. aprīlī — GEM-YEAR un JINN-WELL AUTO-PARTS (Zhejiang)/Padome	46
2009/C 153/91	Lieta T-174/09: Prasība, kas celta 2009. gada 27. aprīlī — Complejo Agrícola/Komisija	48
2009/C 153/92	Lieta T-176/09: Prasība, kas celta 2009. gada 6. maijā — Government of Gibraltar/Komisija	48
2009/C 153/93	Lieta T-183/09: Prasība, kas celta 2009. gada 11. maijā — Spa Monopole/ITSB — Club de Golf Peralada (“WINE SPA”)	49
2009/C 153/94	apvienotās lietas T-142/94 un T-143/94: Pirmās instances tiesas 2009. gada 5. maija rīkojums — Roche/Padome un Komisija	50
2009/C 153/95	Lieta T-170/07: Pirmās instances tiesas 2009. gada 8. maija rīkojums — Opus Arte UK/ITSB — Arte (“OPUS ARTE”)	50

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2009/C 153/96	Lieta T-470/08: Pirmās instances tiesas 2009. gada 5. maija rīkojums — Komisija/Eurgit un Cirese	50
2009/C 153/97	Lieta T-503/08: Pirmās instances tiesas 2009. gada 4. maija rīkojums — Rundpack/ITSB (kausa attēls)	50

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2009/C 153/98	Lieta F-26/09: Prasība, kas celta 2009. gada 27. martā — B/Parlaments	51
2009/C 153/99	Lieta F-40/09: Prasība, kas celta 2009. gada 7. aprīlī — Časta/Komisija	51
2009/C 153/100	Lieta F-45/09: Prasība, kas celta 2009. gada 24. aprīlī — Lebedef-Caponi/Komisija	51
2009/C 153/101	Lieta F-47/09: Prasība, kas celta 2009. gada 7. maijā — Fries Guggenheim/CEDEFOP	52

Labojums

2009/C 153/102	Paziņojuma Oficiālajā Vēstnesī lietā T-126/09 labojums (OV C 129, 6.6.2009., 18. lpp.)	53
----------------	--	----

